GELECEK EĞİTİMLE GELECEK

eğitimin sesi

ISSN:1304-4613

TÜRK EĞİTİM-SEN
Türkiye'nin Sendikası

Mart-Nisan-Mayıs İkibinyedi Sayı:Yirmibir

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu
Kamu Çalışanları Sendikası Yayın Organıdır

eğitimin sesi

TÜRK EĞİTİM-SEN

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu
Kamu Çalışanları Sendikası
GENEL MERKEZİ

Mart-Nisan-Mayıs 2007

Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi
adına sahibi
Şuayip ÖZCAN
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
Talip GEYLAN
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

YAYIN KURULU

İsmail KONCUK
Yaşar YENİÇERİOĞLU
Mustafa KIZILKI
Firdes IŞIK
Seyit Ali KAPLAN

YÖNETİM YERİ
Bayındır 2 Sokak No:46
Kızılay/ANKARA
Tel:0312 424 09 60
Faks:0312 424 09 68

Dergide bulunan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

DERGİMİZ ÜCRETSİZDİR
Üç ayda bir yayınlanır

TÜRK EĞİTİM-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN
(Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları
Konfederasyonu)Üyesidir.

Grafik Tasarım ve Baskı

ALTUĞ AJANS

içindekiler

Başlarken "Acil Eylem Balonu !"	2
Genel Başkan'dan "Yargı Yine Tokatını İndirdi..."	5
Hukuk ve MEB	7
Çalışma Hayatı-İnsan Hakları ve Küreselleşme	10
Sendika Ne Yapıyor Ki ?	12
4-C Zulmünü Dava Ettik !	15
Karamanoğlu Mehmet Bey, ARIYORUM	18
Hz. Mevlana Gerçeği	20
Alperenler Ocağı Türkistan	25
Zorunlu Hizmet Bölgeleri Hakkında Okul Yöneticilerinin Görüşleri	30
Herşeyin Özü : Çekirdek	32
Sistemdeki Adaletsizlik	34
Türkiye Kamu-Sen ARGE Tarafından Hazırlanan Nisan Ayı Asgeri Geçim Endeksi	37
Mektup	40

talipgeylan@turkegitimsen.org.tr

ACİL EYLEM BALONU !

Başlarken

Üç Kasım İkibiniki tarihinde yapılan genel seçimler neticesi AKP tek başına iktidara geldi. Türk Milleti, çok uzun zamandır hiçbir siyasi harekete tanımadığı güçlü ve tek başına hükümet olma şansını Recep Erdoğan ve partisine verdi. İki parti dışında barajı geçen parti olmadığı için AKP %34 oyla meclisin üçte ikisine hakim oldu. Dolayısıyla, bu derece güçlü bir parlamento desteğiyle hükümet olan AKP iktidarından, milletimiz büyük beklentiler içerisine girdi. Çünkü, uzun yıllardır ekonomik ve sosyal sıkıntılar içinde yaşamaya mahkum bırakılan vatandaşlarımız, bu dönemi yeni atılımlar için bir fırsat olarak değerlendirdi.

Seçimden sonra, daha henüz hükümet programı dahi açıklanmadan, Genel Başkan Recep Erdoğan tarafından AKP'nin Acil Eylem Planı bir basın toplantısıyla kamuoyuna açıklandı.

"Tek başına iktidar olmanın gücüyle ülkemizin birikmiş sorunlarının hızla çözülmesi için yıllardır ertelenen taleplere hükümetimiz acilen cevaplar üretecektir." İfadesiyle Erdoğan tarafından tanıtılan Acil Eylem Planı; eğitim, sağlık ve ekonomi başta olmak üzere, ülkemizin tüm sorunlarına eğilmekte; bir takvim dahilinde çözüm iddiaları öne sürmekteydi.

Basın toplantısında çok iddialı bir tavır sergileyen Erdoğan, ***"Bu yayınladığımız metni bütün sivil toplum örgütleri, meslek kuruluşları ve tek tek her vatandaşımız partimizin internet sitesinden indirerek bir dosyaya koyabilir, bundan sonraki vaatlerimizi de aynı dosya içerisinde toplayarak; böylece bizi, taahhütlerimizi, süresi içinde yerine getirip getirmediğimizi sürekli izleyebilirsiniz. Sizler de basın mensupları olarak, kamuoyu adına Ak Parti iktidarının ilk gününden başlayarak çetele tutabilir, bu vaatlerimizi takip edebilirsiniz."*** Şeklindeki ifadeleriyle de kamuoyunun kendisine ve partisine olan güvenini pekiştirmeye çalışıyordu. Bu durumda ise siyasi tarihimiz boyunca defalarca hayal kırıklığı yaşamış olan insanlarımız, bu umut dünyasına gözü kapalı dalıyordu.

Taa ki, balonlar patlayıncaya kadar…

AKP'nin Acil eylem Planı çeşitli boyutlarıyla ele alınabilir. Ancak bu yazıda söz konusu planı eğitim açısından irdelemeye çalışacağım.

Başbakan Erdoğan, o gün basın toplantısında demişti ki;

"Sağlıklı bir toplum kurmanın en etkin yolunun eğitimden geçtiğinin bilincinde olarak bir yıl içinde;

· İlk ve orta öğretimde rehberlik etkin hale getirilerek mesleki ve teknik eğitime ağırlık verilecek,

· eğitimin önündeki her türlü engeller kaldırılacak,

· üniversitelerin idari ve akademik özerkliğe kavuşmaları sağlanacak ve Yüksek Öğretim Kurumu yeniden yapılandırılacaktır,"

Bu kadar keskin ve iddialı ifadelerle kamuoyuna sunulan hususlarda acaba ne gibi gelişmeler sağlanmıştır?

Bırakın eğitimin uygulayıcılarını; eğitimle uzaktan da olsa birazcık alakası olan herkes çok iyi biliyor ki, AKP'nin bu taahhütlerinin hiç birisinde en ufak bir gelişme/iyileştirme olmamıştır.

Ülkemizde yarışa dayalı ezberci eğitim anlayışının sistemimizi tıkayan başlıca nedenlerden birisi olduğu; ilk öğretimden başlayarak iyi bir rehberlik hizmetiyle eğitimde yönlendirmenin sağlanması gerektiği herkesin ortak kanaatidir. Bu şekilde hem insan kaynağımız verimli bir şekilde kanalize edilecek hem de toplumumuzun topyekün kalkınmasına katkıda bulunulacaktır. Ayrıca şu da çok iyi biliniyor ki, gelişmiş ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de orta öğretimde okullaşma oranının %65 mesleki/teknik eğitim ağırlıklı olması milli eğitimimizin yıllardır ortaya koyduğu somut hedeflerin başında gelmektedir. İşte bu tartışılmaz gerçek, AKP'nin acil eylem planına ***"İlk ve orta öğretimde rehberlik etkin hale getirilerek mesleki ve teknik eğitime ağırlık verilecek,"*** şeklinde yansımıştır. Fakat beş yıldır siyasi ve bürokratik anlamda tek yetkili olan iktidarın bu konuda hiçbir girişimde bulunmamış olması da diğer bir tartışılmaz gerçek olarak önümüzde durmaktadır. 2006-2007 Öğretim yılı itibariyle ülkemizde mesleki teknik eğitimde okullaşma oranı -1.244.449 öğrenci sayısıyla- ancak %36'lardadır. Bu da gösteriyor ki, hükümet, beş yıllık iktidarı süresince mesleki-teknik eğitimdeki okullaşma oranının artırılması anlamında, hedeflenen tablodan çok uzakta bir icraat sergilemiştir.

Öğrencilerimizin mesleki-teknik eğitime yönlendirilebilmesi için, öncelikle mesleki-teknik eğitimin önündeki engellerin ortadan kaldırılması gerekmektedir. Yüksek öğrenim yolunda meslek lisesi öğrencilerine uygulanan katsayı adaletsizliğinin giderilmesi için ilgili taraflarla bir araya gelemeyen, bir orta yol bulamayan; tam tersine bu konuda varolan gerginliği daha da tırmandıran hükümetimiz büyük sorumluluk altındadır. İktidar, mesleki eğitim hususunda yaşanan problemleri, sadece imam hatip okulları sorununa endeksleyerek çıkmazları derinleştirmiştir. Ayrıca AKP, bu çıkmaz ortamından da siyasi rant elde etme gayretinde olmuştur. Hükümet bu konuda kendisine yöneltilen eleştiriler karşısında da bir şikayet makamıymışcasına günah çıkarma yolunu tercih etmiştir. Sanki anayasayı dahi değiştirecek çoğunlukla iktidar olan kendileri değilmiş gibi...

Diğer bir çok konuda olduğu gibi meslek liselerinin sorunlarının çözümü hususunda da AKP takiyyeci bir tutum geliştirerek; konunun tarafları, sivil toplum kuruluşları ve muhalefet partileriyle bir uzlaşma yolu aramamış, suni problemlerle gündemi kitleyerek politik anlamda nemalanma kurnazlığını tercih etmiştir. İktidarının ilk bir yılı için ***"eğitimin önündeki her türlü engel kaldırılacak"*** diyerek taahhütte bulunan AKP, bu konuda da ciddi bir iyileşme sağlayamamıştır. Yaklaşık beş yıllık tek başına iktidar süresince, Türk Milli Eğitiminin yaşadığı hiçbir sorun ortadan kaldırılamamış; tam tersine mevcut sıkıntılar artarak devam etmiştir.

Ülkemizdeki üniversite hayatının, hem çalışanlar hem de öğrenciler açısından yaşanan bir çok sıkıntısı vardır. 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanunu'ndan kaynaklanan yapısal sorunlar ve üniversite yönetimlerinin bir kısım ideolojik tutumlarından dolayı istenen üniversite ortamları oluşturulamamaktadır. Özellikle YÖK'ün üniversitelerimiz ve çalışanlar üzerindeki baskıcı ve dayatmacı tutumu; hem üniversitelerimizin özerk ve bağımsız konumunu engellemekte hem de çalışanların akademik geleceğini etkilemektedir.

YÖK kurulduğu günden bu yana hep tartışma konusu olmuştur. Toplumun birbirinden çok farklı kesimlerinin ortak kanaati, bu kurumun kaldırılması ya da ciddi bir şekilde yeniden yapılandırılması yönünde olmuştur. Nitekim tek başına iktidar olan AKP de bu yönde çok iddialı söylemlerle iş başına gelmişti. Tayyip Erdoğan, acil eylem planında hükümete geldiklerinin ilk

bir yılı içerisinde ***"üniversitelerin idari ve akademik özerkliğe kavuşmaları sağlanacak ve Yüksek Öğretim Kurumu yeniden yapılandırılacaktır"*** diyerek bu iddialarını resmen ortaya koymuştu. Ancak bakıyoruz ki, yaklaşık beş yıllık AKP hükümetinde bu konuda da en ufak bir iyileştirme sözkonusu olmamıştır. Sadece Erkan Mumcu'un bakanlığı döneminde kısmen bir girişim başlatılmış; fakat bu çalışması da Mumcu'yu koltuğundan etmişti.

Tayyip Erdoğan ve partisi, YÖK ile aralarında yaşanan gerginliği sürekli tırmandırmış ve bundan siyasi çıkar elde etme yolunu aramıştı. Üniversitelerimizin yaşadığı idari ve akademik sorunların ortadan kaldırılmasını bir yana bırakın; AKP döneminde üniversite hayatımız derin bir çıkmaza mahkum bırakılmıştır. Bu dönemde de üniversitelerimizin sorunları ve YÖK meselesi ideolojik tartışmaların odağında bırakılmış; hem AKP hem de YÖK ve üniversite yönetimlerinde yer alan kesimler, üniversitelerimizin sıkıntılarını ideolojik beklentilerine alet etmişlerdir.

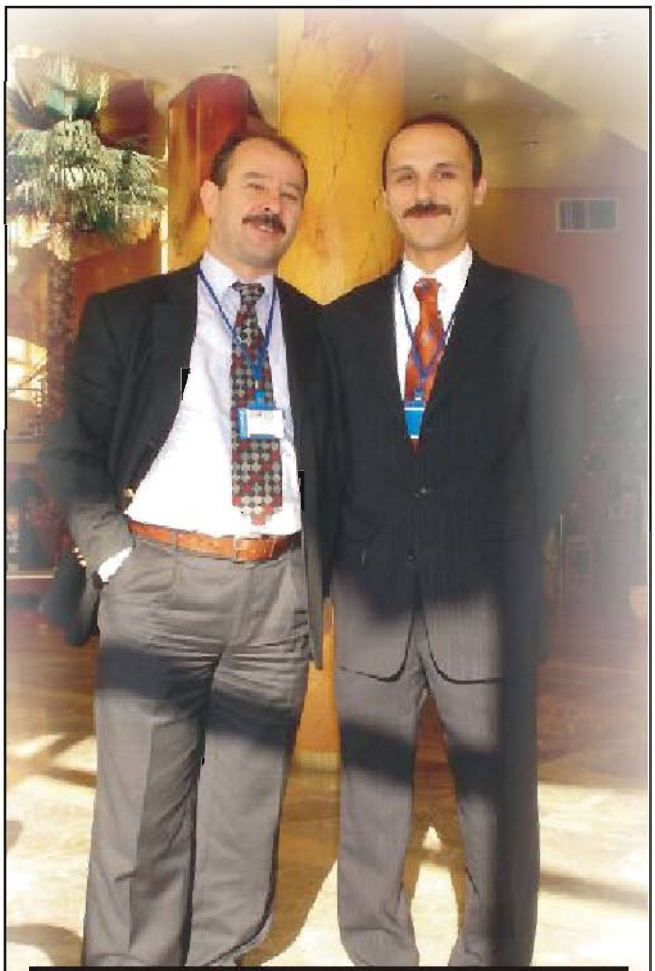
Yani Erdoğan'ın "Acil Eylem Planı" nında verdiği sözler YÖK ve üniversite sorunları konusunda da "Fos" çıkmıştır.

Kişi veya kurumlar gelecek üzerine planlamalar yaparlar. Öngörüleri doğrultusunda planlarını gerçekleştirecekleri bir çalışma takvimi hazırlarlar. Kendi iradeleri dahilinde olan koşulları da programlarına uygun bir şekilde belirlemeye gayret ederler. Fakat zaman zaman kişi ya da kurumların iradeleri dışında cereyan eden gelişmelerden dolayı hazırlanan takvimden sapmalar olabilir ki, bu da çok doğal bir durumdur. Bu tür istisnai durumlar herkes tarafından mazur karşılanır.

Ancak, çok iyi görüldüğü gibi, AKP'nin eğitim adına acil eylem planında verdiği sözlerden hiç birisi hususunda bir gelişme yaşanmamıştır. Yani Erdoğan'ın taahhütlerini yerine getirmemiş olması "kendi iradesi dışında cereyan eden gelişmelerden dolayı, öngörülen takvimde yaşanan bir sapma" olarak değerlendirilip mazur görülecek doğal bir durum değildir. Çünkü orada dile getirilen ve bir yıl içerisinde yapılacağı taahhüt edilen üç konuda da en ufak bir girişim dahi sözkonusu olmamıştır.

Uzun lafın kısası; Acil Eylem Planı dedikleri aslında "Acil Eylem Balonu" imiş!

Talip Geylan

İyi Niyetli, Temiz Kalpli, Emektar,
Beyefendi ve Sevgi Dolu Bir İnsandı
SEDAT SALYANCI.
UÇMAĞA VARDI.
Ruhu Şad Mekanı Cennet Olsun.

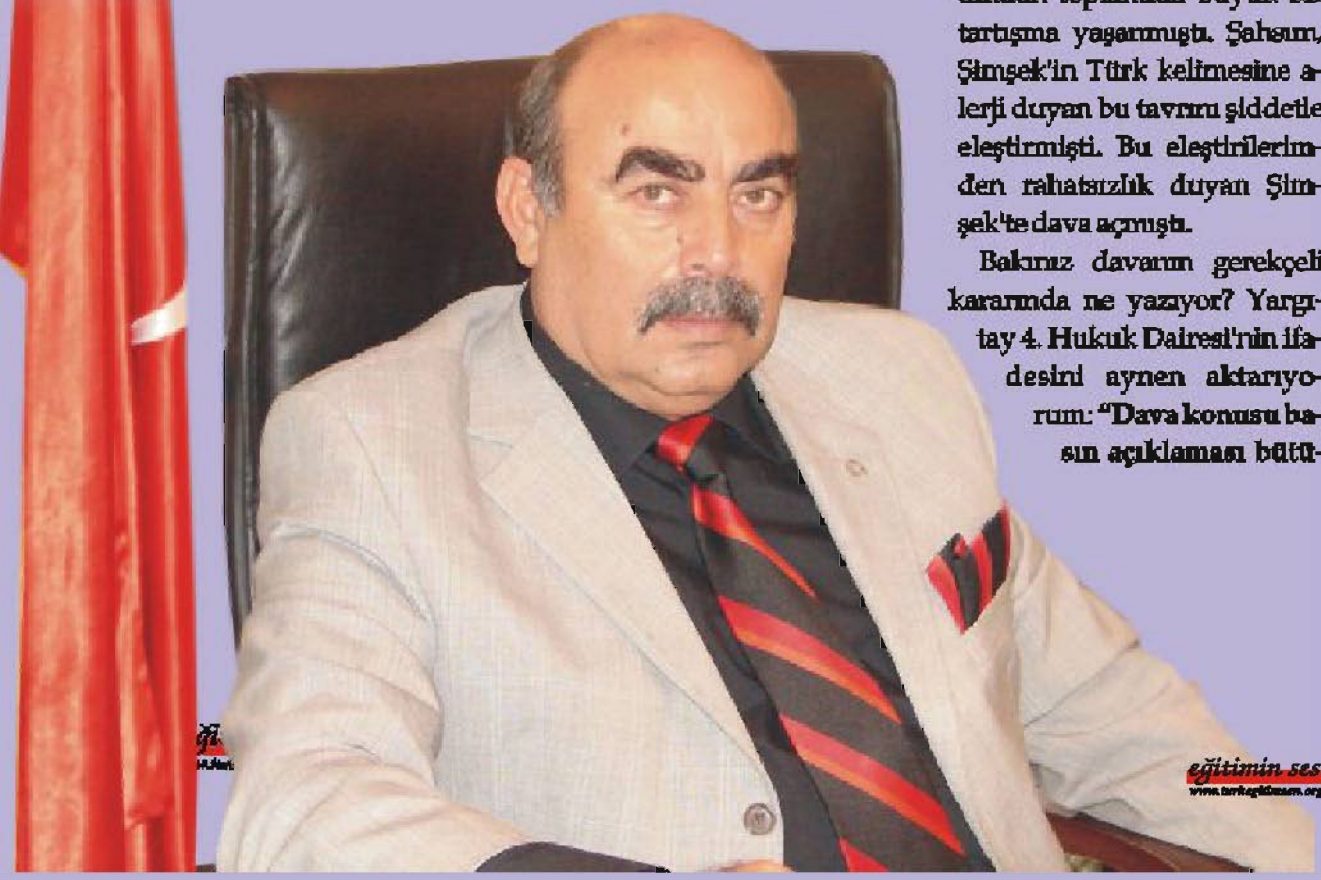
Yargı Yine Tokadını İndirdi...

Anımsanacağı üzere Milli Eğitim Bakanlığı eski Müsteşar Yardımcısı Şaban Şimşek, 05.11.2003 tarihinde Milli Bakanlığı'nda neler oluyor başlıklı yaptığım basın açıklamasında değindiğim konuların gerçek olmadığı ve aşağılayıcı ifadelerle kişilik haklarına zarar verdiğim iddiasıyla Türk Eğitim-Sen'e ve şahsıma manevi tazminat davası açmıştı.

Dava sürecinde Ankara 2. Asliye Hukuk Mahkemesi, davanın davalı yönünden kısmen kabulüne karar verdi. Bunun üzerine genel başkanı bulunduğum Türk Eğitim-Sen, yerel mahkemenin verdiği karara itiraz etti ve temyize gitti. Dava 4 yılın ardından nihayet sonuçlandı. Yargıtay 4. Hukuk Dairesi, yerel mahkeme tarafından verilen kararı bozdu. Yani yargı yine tokadını haksıza indirdi.

Peki davaya sebep olan basın açıklaması neyle ilgiliydi ve Şimşek'i niçin bu kadar rahatsız etmişti? Sizlere dava konusuyla ilgili kısa bir hatırlatma yapmak istiyorum.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın yeniden yapılandırılması amacıyla TÜSSİDE ile bir toplantı yapılmıştı. Bu toplantı sırasında hazırlanacak bir metnin taslağında, "Türkiye Cumhuriyeti ve Devletinin Bekası" ifadesi kullanılmış, bir grup ise bu ibarenin "Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve Türk Milletinin Bekası ve mutluluğu" ibaresinin yazılması yönünde görüş bildirmişti. Bunun üzerine Şaban Şimşek, Türkiye'nin bir mozaik olduğunu, bu nedenle "Türk Milletinin Bekası ve Mutluluğu" yerine "Milletin Bekası ve Mutluluğu" kavramının kullanılmasını istemişti. Ve talebin ardından toplantıda büyük bir tartışma yaşanmıştı. Şahsım, Şimşek'in Türk kelimesine alerji duyan bu tavrını şiddetle eleştirmişti. Bu eleştirilerimden rahatsızlık duyan Şimşek'te dava açmıştı.

Bakınız davanın gerekçeli kararında ne yazıyor? Yargıtay 4. Hukuk Dairesi'nin ifadesini aynen aktarıyorum: "Dava konusu basın açıklaması bütü-

nüyle değerlendirildiğinde; bir düşünce açıklaması ve eleştiri niteliği taşıdığı anlaşılmaktadır. Düşüncelerin ve değer yargılarının açıklanması ise ifade özgürlüğü ilkeleri içinde değerlendirilmelidir. Kullanılan ifade şekli de olayın gösterdiği özelliklere ve anlatılmak istenene uygundur. Şu durumda dava konusu basın açıklamasında kamu yararı bulunduğu, basın açıklamasının bu anlamda görünür gerçeğe uygun bulunduğu ve eleştirel bir yaklaşım ile açıklama yapıldığı, davacının kişilik haklarına saldırı olmadığı kabul edil-melidir."

Evet, görüldüğü üzere, hukuk herkese lazım. Kendisini kurumların, yargının üzerinde görenler, hak ve hukukla bağdaşmayan uygulamalara imza atanlar, milletin değerleriyle örtüşmeyen, milleti ayrıştıran, kamplara ayıran zihniyete öncülük edenler er ya da geç layıkını bulacaktır.

Art niyetle ortaya atılan fikirler, cüretkarca sergilenen ve bölücülük kokan söylemler bu millet nezdinde de kabul görmeyecektir. Eleştiriye tahammülü olmayan, kitleleri etkinsizleştirmeyi hedefleyen, ifade özgürlüğünü hiçe sayarak, ben merkezci anlayışla hareket eden yöneticiler tarih sahnesinden silinmeye mahkumdur.

Vatanın bekasını, milletin dirliğini, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bütünlüğünü herşeyin üzerinde tutanlardanım. Hiçbir kişi ya da kurumun sırtını sıvazlayıp, sonsuz kredi vermedim. Bulunduğum makamın sorumluluğunu dürüst bir şekilde omzuma aldım ve kimseye "eyvallah" demedim.

Aksine bu tür tavırların içine girenlere şiddetle tepki verdim, vereceğim de. Zira şahışlar makamlarının getirdiği olgunluğa sahip olmalıdır. Makamına yakışmayacak söylemlerde bulunanlar, bunun bedelini de ağır öderler.

Eğitim camiasında baronluğa soyunanların, hukuk'a karşı ne kadar da aciz kaldığı görülmektedir. Zira Türk kelimesinden büyük rahatsızlık duyanların ve Türklüğe karşı antipati besleyenlerin eleştiriye de tahammülü olmalıdır. Bu sözüm eğitimde tusunami oluşturmak isteyenlere ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti makamlarını kılık değiştirerek, **işgal edenleredir.**

HUKUK VE MEB

İsmail KONCUK / Genel Sekreter

Hukuk, günümüz dünyasının vazgeçilmez değeridir. Bu sebeple, gelişmiş tüm ülkelerde HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜ en önemli prensip olarak kabul edilir.

Pek tabidir ki, hukukun üstünlüğü, yargının bağımsızlığı ile yürüyen temel bir ilkedir. Yargının bağımsız olamadığı, dayatmalara tabi tutulduğu ülkelerde hukukun üstünlüğünden söz etmek imkansızdır.

Hangi makam ve mevkide olursa olsun herkesin dikkate alacağı en önemli prensip; hukukun üstünlüğü, dolayısıyla insan haklarına saygıdır. Siyasi kaygılarla davranan iktidarları engelleyebilmenin tek yolu da budur. İktidar olma, iktidar kalma histerisine kapılan siyasetçinin insan hakları ihlallerine karşı sığınılabilecek en önemli limandır.

"Hukuk bir gün size de lazım olabilir." sözü klişeleşmiş bir söz olsa da, durumu bundan daha güzel ifade edebilecek bir cümle bulmak çok zor. Bugün çok hoşumuza giden, alkış tuttuğumuz bir uygulama, yarın beynimize, gönlümüze bir kurşun gibi saplanabilir. Bundan dolayıdır ki; bugünden yarına değişmeyen doğruları savunuyoruz. Bir başka ifadeyle ilkeli bir duruş sergilemeye gayret ediyoruz.

Anayasa Madde 10- Herkes dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayrım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadır.

Madde 11- Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organları idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır.

Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz.

Görüldüğü üzere Anayasanın 10. Maddesi vatandaşlar arasında hiçbir surette ayrım yapılamayacağını, 11. Maddesi ise Anayasanın bütün kurum ve kuruluşları bağladığını ifade etmektedir.

Bunu şunun için anlatıyorum. Bu ülkeyi yönetenler Anayasanın söz konusu maddelerinden haberdar mıdır? Haberdar iseler, kadrolaşmaya yönelik çıkarılan yönetmelik ve genelgeler ne anlama gelmektedir.

"Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz" hükmü doğrultusunda, iş ve işlemleri düzenleyen yönetmelik, genelgeler de Kanunlara aykırı olamaz.

Burada bazı örnekler vermek istiyorum. Bilhassa Milli Eğitim Bakanlığı'nda ortaya konulan iş ve işlemlerin yukarıdaki hükümlere göre düzenlendiğini söyleyebilmek

mümkün değildir. 13 Nisan 2007 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanan, açılan davalar sonucu 30 Nisan 2007 tarihinde yürütmesi durdurulan MEB Kurumları Yönetici Atama Yönetmeliği, yukarda ifade ettiğim bütün hukuk kurallarını alt üst etmekteydi.

Daha önce yayınlanan üç yönetici atama yönetmeliği de iptal edilmişti. Gerekçe, objektif kriterlerin eksikliği. Ancak, bir sonra çıkan yönetmelik bir öncekinden daha beter hukuk ihlalleriyle dolu olarak çıkmış, en sonuncusu yani, 13 Nisan 2007 tarihli yönetmelik, hukuk, insan hakları ve diğer değerler ölçüsünde düşünüldüğünde tam bir skandaldır.

Milli Eğitim bünyesinde vekaletle görev yapan yaklaşık 20 bin kişiyi asaleten atama hesapları yapan MEB, iptal edileceğini bile bile böyle bir ucube yönetmelik yaratmıştır. Sendikalar hızla dava açmalarına rağmen, çok kısa sürede binlerce siyasi yandaşın asaleten atanmaları sağlanmıştır. Burada şunu da belirtmek istiyorum, atananların içinde o makamları hak eden insanların da bulunması ayrı bir iştir, bu insanların varlığı bile, bu ucube yönetmeliği ve el altından atamayı haklı kılmaz.

Sözkonusu yönetmeliğin yürütmesi 9 Mayıs 2007 tarihinde Danıştayca durduruldu. Aynı gün memur eliyle MEB'e tebliğ edildi. 9-10 Mayıs 2007 tarihlerinde, yürütmesi durdurulan yönetmeliğe göre atamalar yapıldı. Yani, ortada bir yargı kararı bulunmasına rağmen, bir kısım il, ilçe milli eğitim müdürleri, gözü dönmüş bir şekilde, gece operasyonlarıyla atama yapmaya devam ettiler. Şüphesiz, sendika olarak bu gözü dönmüş, sözde yöneticilerle ilgili suç duyurularında bulunacağız. Kimsenin yaptığı yanına kar kalmayacaktır.

Bu yönetmeliğin tek doğru tarafı bulunmamakla birlikte, en kötü tarafı "duyuru yapmadan, atama yapılmasıdır." Bu durum öylesine traji komik bir hal almıştır ki; atananların bir kısmından "istek dilekçesi" alınmadan atama yapılmıştır. Çünkü, dilekçe almak zaman kaybı anlamına gelmekteydi. Atanacağından haberdar olmayan bazıları, daha sonra ben müdür olarak atanmak istemiyorum, diyerek atamalarının iptalini istemek zorunda kalmışlardır.

Siyasi iktidar bu ucube yönetmelikle 5-10 bin yandaşını atadı, ama onbinlerce eğitim çalışanının infialine sebep oldu. Bu uygulama emin olun, siyasi iktidara kardan çok zarar getirmiştir. Bir sözde sendikanın, suni oarak büyütülmesi adına, kadrolaşma bile denilemeyecek bu beceriksiz yönetim anlayışı eği-

tim çalışanlarından gereken cevabı mutlaka alacaktır. Çünkü, kadroları sanılan bu adamlar yarın bir başka gücün emrine çok rahatlıkla girecek tiyniyettedir. Bu tip insanların hayattaki tek amacı, uğruna bir çok değeri feda ettikleri koltuklarını korumaktır.

Bir çok vali, yüzlerce il, ilçe milli eğitim müdürü sergilenen bu çirkin senaryonun figüranı olmuştur. Hukuksuz uygulamalar bu figüranlar eliyle sahnelenmiştir. **Bu kişiler yaptıklarını önce vicdanlarına, daha sonra kanunlara ve aşağıdaki etik yönetmeliğe göre değerlendirmeli ve kendilerine ben şu kadar adamım diyerek bir not vermelidir.** Devletin bekası, insanların huzur ve mutluluğu adına çalışmakla sorumlu bu insanlar gerçekten böyle mi davrandılar? Maalesef hayır.

Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik;

Görevin yerine getirilmesinde kamu hizmeti bilinci

Madde 5 Kamu görevlileri, kamu hizmetlerinin yerine getirilmesinde; sürekli gelişimi, katılımcılığı, saydamlığı, tarafsızlığı, dürüstlüğü, kamu yararını güzetmeyi, hesap verebilirliği, öngörülebilirliği, hizmette yerindenliği ve beyana güveni esas alırlar.

Dürüstlük ve tarafsızlık;

Madde 9 Kamu görevlileri; tüm eylem ve işlemlerinde yasallık, adalet, eşitlik ve dürüstlük ilkeleri doğrultusunda hareket ederler, görevlerini yerine getirirken ve hizmetlerden yararlandırmada dil, din, felsefi inanç, siyasi düşünce, ırk, cinsiyet ve benzeri sebeplerle ayrım yapamazlar, insan hak ve özgürlüklerine aykırı veya kısıtlayıcı muamelede ve fırsat eşitliğini engelleyici davranış ve uygulamalarda bulunamazlar.

Etik yönetmeliğin bazı maddelerini yukarda belirttim. Bu yapılanlar bu maddelerle taban tabana zıttır. Bunu, özelikle bu oyunun figüranı olanların kendilerini şöyle bİr tartmaları için yazıyorum. Anayasanın 10-11. Maddeleri de alenen çüğnenmiştir. Yani hukuk ve ahlaki değerler ayaklar altına alınmıştır. **Argo bir tabirdir ama söylemeden edemeyeceğim, bu insanlarda yiv set kalmamıştır.**

Milli Eğitim Bakanlığı sedece Yönetici Atama Yönetmeliğinde değil, bir çok uygulamasında hukukun üstünlüğü prensibini göz ardı etmiştir. Bu ülkenin en büyük ve en önemli bakanlığının Anayasaya, etik değerlere taban tabana zıt davranması nasıl izah edilebilir?

Türk Eğitim Sen olarak, durumu her ortamda her fırsatta dile getireceğiz. Demokratik haklarımızı sonuna kadar kullanacağız, sorumlularla ilgili suç duyurularında bulunacağız. Hiç kimse yetki benim, istediğimi yaparım havasıyla davranmasın. Unutulmasın devir değişir, hesap sorulur.

Suçlusunuz beyler, hem kendi vicdanınızda, hem de kanunlar önünde suçlusunuz. Bu yaptıklarınızı kimse unutmayacak, kap kara maziniz her an peşinizden gelecektir. Başınızı yastığa koyduğunuzda kimlere haksızlık yaptığınızı, kendini pazarlamayı iyi beceren insanları makam sahibi yaparak milletin başına bela ettiğinizi, hak edenlerin hakkını yiyip, yemediğinizi şöyle bir düşünün. Vicdanınız rahatsa mesele yok. Biz biliyoruz, rahat değil, kul hakkını gasp ederek nasıl rahat olursunuz? Sizi Yüce Allaha havale ediyoruz.

ÇALIŞMA HAYATI İNSAN HAKLARI ve KÜRESELLEŞME

Yrd. Doç. Dr. M. Hanefi Bostan

İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı

İnsan hakları kavramı, temel tanımıyla, İnsanın sadece insan olarak doğmuş olmasından dolayı sahip olduğu hakları ifade eder. Bu haklar, insanın yapısına ve değerlerine ilişkin bilgilerden türetilmiştir. İnsanın sahip olduğu değerleri geliştirmek, insanlığın davası olmalıdır. İnsan haklarını var edebilmek; eldeki imkânlarla, insanlığın geldiği noktayı ve insan olarak değerini korumakla olur. İnsanları sırf insan oldukları için korumak, insan olmak demektir. İnsan Hakkı demektir.

Dünya, iki kanlı paylaşım savaşını görmüş ve bu savaşlarda büyük acılar yaşamıştır. Bu dönemde yaşanan vahşet insanlık tarihine kara birer leke olarak geçmiş, vicdanlarda kapanması mümkün olmayan yaralar açmıştır. Bu acıların bir daha yaşanmaması için Birleşmiş Milletler tarafından bir bildirge hazırlanmış ve bu belge 10 Aralık 1948 tarihinde Milletler Kurulu tarafından kabul edilmiştir.

İnsanlığın temel değerlerini tarif ederek, bu değerleri korumayı amaçlayan İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi ne denli iyi niyetli bir yaklaşım olsa da hukuki bir yaptırım gücü bulunmamaktadır.

Devletler insan haklarını korumak konusunda aldığı önlemlere göre değerlendirilmekte, hak ihlalleri söz konusu olduğunda bu ihlalin yaşandığı ülke, uluslar arası düzeyde kınanmakta, gerekli önlemlerin alınması konusunda uyarılmakta, yetkililere baskı yapılmaktadır. Dolayısıyla İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin bir ülke tarafından ihlal edilip edilmemesi konusu, insan haklarının korunması bakımından önem taşımaktadır.

İnsan haklarının korunması sorumluluğu iki temelde ele alınabilir. Birincisi devletlerin üstüne düşen, ikincisi ise bireylere düşen sorumluluktur. Yani devletler kadar insanlar da insan haklarının korunması konusunda sorumluluk taşırlar. Temelde amaç aynıdır: İnsanların yaşam şartlarının iyileştirilmesi ve geliştirilmesi. İnsanca yaşamı sağlayacak ortamın geliştirilmesi ve uygulanabilmesi için de bir düzene ihtiyaç vardır. İşte insan hakkı denilen olgu, belli nitelikteki düzenin sağlanabilmesi için gereken ilkeler bütünüdür ve zamana ve ortama göre değişir, gelişir.

En temel hak, İnsanın "YAŞAMA HAKKI" dır. Yaşama hakkı topluma, onun siyasal örgütlenmesi olan devlete, ciddi ve ağır görevler yüklemektedir. Devlet bir yandan, insanca yaşama hakkının sağlanması için gerekli hukuksal örgütlenmesini kurarken, diğer yandan da toplumda var olan ekonomik, sosyal tüm zayıflıkları gidererek, ilkeli ve gerçek Yaşama şartlarını oluşturmalı ve korumalıdır. Bunun için kanunlar çerçevesinde her türlü önlemi almak zorundadır. Yaşama Hakkı öyle önemlidir ki, vatandaş için devletin varlığı anlamına gelir. Devlet yaşam hakkının korunması için, hem hukuksal düzenlemeler yaparak bu hakkı güvence altına alır hem de ekonomik ve sosyal yönden önlemler alarak insanca bir yaşam sağlamak için gerekli koşulları hazırlar. Tüm bireylerin hukuk düzeni içinde özgürce var olabilecekleri ve yasalardaki hak ve özgürlüklerden faydalanacakları ortam, çağdaş boyutlarda, demokratik bir tartışma ortamı, bireylerin kendilerini geliştirmeleri açısından zorunlu olan temel bir haktır. Her şeyin özgürce gündeme getirilerek tartışılabildiği bir ortamda haksızlıklar ele alınabilir, haksızlıkların üzerine gidilebi-

lir. Böylece devletin haklının yanında yer alması sağlanabilir.

Bugün ülkemizde sosyal hayatta insan hakları konusunda büyük ilerlemeler sağlanmış, hak ve özgürlüklerin kullanımında bir çok sorun ortadan kaldırılmıştır. Ancak aynı durum ne yazık ki; çalışma yaşamı için geçerli değildir. Ama insanca yaşama hakkı öncelikli olarak, kişinin kendisi ve ailesini geçindirmeye yetecek ve insanca yaşayabilecek düzeyde bir ücret alma hakkının sağlanmasıyla mümkündür. Bu seviyenin sağlanabilmesi ise ancak ücretlerin tek taraflı belirlenmesi uygulamasından vazgeçilmesi ve istihdamda da demokrasinin kurallarının hayata geçirilmesi ile mümkündür.

Özellikle kamu sektöründe ücretlerin yasama ve yürütmeyi elinde bulunduran siyasi güç tarafından belirlendiği ülkemizde, kamu çalışanlarına insanca yaşama hakkının sağlandığını söylemek mümkün değildir. Devletin, kişilerin hakkını araması konusundaki sorumluluğu gereği, memur sendikacılığına sadece toplu görüşme hakkı tanıyan yapıdan bir an önce çıkarılarak, toplu sözleşme ve grev hakkının verilmesi bir gereklilik olmuştur. 4688 Sayılı Kanun, memur sendikalarına hukuki zemin sağlamak amacıyla hazırlanmıştır. Ancak; AB, ILO gibi uluslar arası örgütlerin normlarına uygun değildir. Kanun, bir taraftan sendikal örgütlenmeyi serbest bırakırken diğer taraftan toplu pazarlık, dayanışma aidatı, siyasete katılma ve grev hakkı gibi sendikacılığın ve demokrasinin olmazsa olmaz unsurlarını yok saymaktadır. İnsan hakkının ve insanca yaşama hakkının sağlanabilmesi, ancak hak sahiplerine gerekli gücün verilmesiyle mümkündür. Bu güç de memurlar açısından grev, toplu sözleşme ve siyasete katılma hakkının tanınmasıdır.

2004 yılında Anayasa'nın 90. maddesinde yapılan değişiklikle uluslar arası sözleşme ve anlaşmaların kanun hükmünde olduğu belirtilmiştir.

Bu durumda ülkemizin imza altına alarak kabul ettiği ancak bu güne değin uygulamak için herhangi bir girişimde bulunmadığı pek çok sözleşme hükmünün hayata geçmesi anayasal bir zorunluluk halini almıştır. Ülkemizin de kabul ederek imza altına aldığı, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Avrupa Sosyal Şartı, 87, 98, 105 ve 151 sayılı ILO sözleşmeleri hükümlerini hayata geçirmesi anayasal bir zorunluluk haline gelmiştir.

Sermayeyi korumak için, "küresel gerçekleri reddedemeyiz" diyenler, küresel ekonomiden söz edenler, savaşları bile küreselleştirenler, neden tüm dünyada var olan sendikal hakkı bize çok görüyorlar?

İnsan haklarının en temel öğelerinden birisi ekonomik haklardır. Ekonomik haklarla ilgili olarak; "insanların, kendisi ve ailesiyle birlikte, insanca yaşayabileceği gelir için gerekli şartları devlet sağlar" denilmektedir. Şimdi soruyorum; memur yıllardan beri açlığa ve yoksulluğa mahkûm edilirken, yönetenler bu imkânları kime sağlamıştır?

Toplu sözleşme hakkı, gerek ekonomik haklarımızı elde etmemizde, gerekse elde edilmiş haklarımızı korumada, insan haklarının, sosyal haklar bağlamında en temel hakkımızdır. Bunu istiyoruz.

21. yüzyılın başında çağdaş dünyada insan hakları konusunda gelinen nokta, 19. ve 20. yüzyıl dünyasının çok ötesindedir. Eğer çağdaşlaşmaktan söz edeceksek, insanca yaşama hakkından söz edeceksek, sendikal hak ve özgürlükleri bir tarafa bırakamayız.

Küreselleşen dünyada, küresel sermayenin, çalışanların elinden insanca yaşama hakkını almaması için her çalışana kendisi ve ailesinin insanca yaşamasına yetecek kadar ücret alması hakkını vermek zorundayız. Bütün evrensel değerler, Türk memurunun toplu sözleşme ve grev hakkını elde etmesi gerektiği yolundadır. Artık zaman kalmamıştır. Türk memurunun insanca yaşaması için; bu hakkın sağlanması için; gün bugündür.

Sendika NE Yapıyor Ki?

Çok popüler bir sorudur; Sendika ne yapıyor ki?

Sendikanın ne yapatığını bıkmadan saatlerce anlatan arkadaşlarımız "artık anlaşılmıştır" dedikleri anda, her seferinde yine aynı soruyla muhatap olurlar.

Oysa sendikanın ne yaptığını soran birinin **"Sendika ne yapmıyor ki?"** sorusuna cevap verebilmesi gerekir. Bunun için de önce neler yapıldığını, bültenlerden, dergilerden, bildirilerden, basından, internet sitelerimizden takip etmesi gerekir. Bu takip yapılmadan sorulan **"Sendika ne yapıyor ki?"** sorusu sadece laf olsun diye sorulan bir sorudan öteye geçmeyeceği gibi, ilgisizliğin de bir göstergesi olmaktadır.

Bu soruya cevaben neler yaptığımız ve başardıklarımızdan küçük bir bölüm aşağıda sunulmuştur.

BAŞARDIKLARIMIZ

1. Yolluklar konusunda hukuk mücadelemiz netice verdi ve bizim sayemizde ödendi.

2. Zorunlu branşı değiştirilen öğretmenlerle ilgili mağduriyet önlendi.

3.Banka promosyonlarının çalışanlara dağıtılmasını sağladık.

4.Rotasyon bahanesiyle görev yeri değiştirilen okul müdürlerinin geri dönmelerini sağladık.

5.Nema ödemeleri konusunda hukuk mücadelesini kazandık ve nemalar ödendi.KEY hesaplarındaki birikmişler de ödenmek üzere.

6.Ödenmeyen diş tedavi masraflarının ödenmesi sağlandı.

7.Eyleme katılan memura ceza verilemeyeceği konusunda yargı kararı çıkarttık.

8.İdareci atamalarında yandaş kayırma anlamına gelen mülakatın kaldırttık.

9.Müdür Başyardımcılığı atamalarında duyuru yapılmadan atama yapılamayacağı konusunda yargı kararı çıkarttık.

10.Seminer ve kurslara katılan öğretmenlere ek ders ödenmesini sağladık.

11.Ön lisans mezunlarının norm kadro dışına çıkarılamayacağı konusunda yargı kararı çıkarttık.

12.Norm kadro yönetmeliğinin hizmet puanına göre uygulanmasını sağladık.

13.Maaş karşılığını doldurmayan öğretmenin hafta sonları ve mesai saatleri dışında maaş karşılığı görevlendirilememesini sağladık.

14.Bilgisayar kampanyası düzenleyerek, MEB in eğitimcilere fahiş fiyatla bilgisayar pazarlamasına karşı durduk.

15.Türkiye'de ilk olarak Hizmetliler Kurultayı düzenledik ve hizmetli arkadaşları M.E. Bakanlıyla direkt görüştürdük.

16.Kariyer sınavları konusundaki mücadelemizle ön lisans mezunlarının sınava girmesini sağladık ve bu sınavla ilgili diğer konularda davalarımız devam etmektedir.

17.Psikolojik danışmanların (Rehber Öğretmenlerin) ilk ve ortaöğretim kurumlarından çekilerek RAM larda toplanması engellendi.

18.Sözleşmeli personel alınmasının Anayasa'ya aykırı olması nedeniyle dava açılıp kazanıldı.

19.KEY 'Konut Edindirme Yardımı) adı al-

tında kamu çalışanlarından yapılan kesintilerin çalışanlara ödenmesi için dilekçe eylemi yapıldı, başvuruda bulunuldu.

20.1. ve 2. Kadın Kurultayı düzenlendi.

21.Sendikaların disiplin kurullarında temsilci bulundurarak üyelerinin haklarını koruması sağlandı.

22.Anadolu Liselerine öğretmen seçiminin iptali için dava açıldı ve kazanıldı.

23.İdarecilik sınavlarına görev mahalli dışında giren eğitim çalışanlarının yolluk ve yevmilerini alabilecekleri konusunda karar çıkartıldı.

24.Asaleten atanma şartlarını taşımayanların, vekaleten atanmalarını iptal ettirdik.

25.İdarecilere yaz tatilinde de artık ek ders ücreti ödenmesini sağladık.

26.Norm kadro fazlası öğretmenlere de ders verilmesi konusunda karar çıkarttık.

27.Uyarma ve kınama cezalarına yargı yolunun açılmasını sağladık.

28.Sözleşmeli öğretmenlere 4-C'den 4/b geçirilmesini sağlayarak yılda 2 ay daha maaş almaları ve idareye tek taraflı sözleşme feshi hakkı tanıyan madde iptal ettirilerek iş güvencesi sağlandı.

29.Kariyer Basamakları sınavına 150000 civarında 2 ve3 yıllık mezunların girmesini ve uzman olmalarını sağladık.

30.Anadolu liselerine usulsüz öğretmen alınmasını iptal ettirdik.

31.Valilerin istediği boş okul müdürlüğünü duyuru yapıp istemediğini yapmaması ile ilgili MEB yazısını iptal ettirdik.

32.Sendika işyeri temsilcileri, ilçe temsilcileri ve yönetim kurulu üyelerinin tayin edilemeyeceğini basın toplantısı yaptığında soruşturma açılamayacağını ispat ettik.

33.Dün hayal bile edilemeyen, bugün herkesin istediğinde sicil notlarını idareden almasını sağladık.

34.Öğretmen atamalarında ve idareci atamalarında puan üstünlüğü esasını sağladık.

35.Atamalarda vali yardımcısının imzasını kabul edilemeyeceğini, valilerin il özel idaresi yasasının 8-c maddesine göre keyfi atama yapamayacağı kararı aldırdık.

36.Görevde yükselme sınavlarına il dışında gireceklere yolluk ve yevmiye ödenmesini sağladık.

37.Sekiz saat çalışanların da yemek yardımından yararlanmaları için yazdığımız yazıya MEB uygundur cevabı verdi.

38.İstek dışı olan alan değiştirilmesine dur dedik.

39.TBMM'inde gerek bütçe görüşmelerinde, MEB'le ilgili birleşimlerde anketlerimiz ve yazılarımız ismimiz verilerek kullanılmıştır.

40.Branş değişikliği yapmayan idarecilerin idarecilliklerinin devamını sağladık.

41. 40+40 denge tazminatlarını aldık, şu anda maaşlardan ayrı olan ayda 80 YTL artı ücret sayemizde ödenmektedir.

42.40+40 'ları geç ödeyen M.Ali Şahin hakkında suç duyurusunda bulunduk. Bu tazminatı tüm eğitim çalışanlarının alması için mecliste grubu bulunan partilere dosya sunduk ve gündemde konuşulmasını sağladık.

43.KİK'lerde Yurt-Kur çalışanlarının problemlerine çare ardık ve birçok hakkı elde ettik.

44.2006 yılında doktora ve yüksek lisans yapanların öğrenimleri bitinceye kadar zorunlu hizmetten muaf olmalarını sağladık.

45.Askerliği zorunlu hizmetten saydırdık.

46.Bilgi Edinme Yasasına göre bilgi vermeyen idarecilerin mahkemede yargılanmasını sağladık.

47.Yardımcı Hizmetler sınıfında çalışan personel ile ilgili yaptığımız anket basında geniş bir şekilde yer aldı bu anketi meclis gündemine taşıdık.

48.İdareci atamalarında torpile sebep olan takdir puanını iptal ettirdik.

49.İlk defa öğretmen olarak atanacaklarda 3 saatlik bilgisayar kredisi alma mecburiyetini iptal ettirdik.

50.4-b kapsamındaki sözleşmeli öğretmenlerin sendika üyesi olmaları sağladık.

51.Avea'nın süresiz konuşma süresini iptal girişimini durdurarak iptal davası açtık ve Avea'nın geri adım atmasını sağladık.

52.Yardımcı Doçentlere doçentliğe geçiş için verilen 12 yıllık süre kısıtlamasını kaldırttık.

53.Milli eğitim şurasına damgamızı vurduk, katsayı adaletsizliğinin kaldırılması ve mesleki, teknik eğitimin önünün açılması için şura kararı çıkarttık.

54.Kredi ve Yurtlar Kurumu ile Üniversitelerde de promosyonların çalışanlara dağıtılması için yazı yazıldı. Bazı Üniversitelerden olumlu cevaplar alındı.

55.Şeflik sınavının yapılmasını sağladık.

56.Bütün üyelerimizi Ferdi Kaza Sigortası ile sigortaladık ve kaza sonucu vefat eden üyelerimizin yakınlarına tazminat ödedik.

57.Kıbrıs'a ve Türk Cumhuriyetlerine gidecek öğretmenlerin kazanılmış haklarının iptal edilmesini önledik.

58.MEB ile yaptığımız Kurum İdari Kurulunda; memur, hizmetli ve diğer çalışanların sorunlarının çözümü noktasında birçok karar imza altına alındı.

59.Üyelerimize ücretsiz olarak avukatlar tahsis edildi ve binlerce dava ücretsiz açıldı.

60.Eğitim çalışanlarının bağlı olduğu kurumların çıkarttığı bütün mevzuat yakından takip edilmiş, çalışanların aleyhine olanlar yargıya götürülmüş ve yüzlerce dava kazanılmıştır.

61.Süreli ve süresiz olarak, bülten, dergi, afiş ve kitaplar bastırılarak eğitimcilerin ve eğitimimizin meseleleri Türkiye gündemine ve basına taşındı.

62.Bütün illerimizde ve ilçelerimizde yüzlerce konferans, seminer, panel, çeşitli sosyal faaliyetler yapıldı.

63.Eğitimcileri ilgilendiren birçok konuda genel ve yerel eylemler gerçekleştirildi, yönetenler üzerinde baskı oluşturuldu.

64.Yetkili olduğumuz bir çok üniversitede yaptığımız Kurum İdari Kurul toplantılarında ciddi kazanımlar elde ettik.

Burada yer almayan yüzlerce kazanım, etkinlik ve eylem gerçekleştirildi ve halen yüzlerce konu aynı anda, gerek yargı sürecinde, gerekse direkt müdahaleyle takip edilmektedir.

BÜTÜN BU KAZANIMLARDA VE ÖNÜMÜZDEKİ SÜREÇTE KAZANILACAKLARDA KATKINIZ BULUNMASI İÇİN ÜYE OLMALISINIZ.,

Soruyoruz;
SİZCE SENDİKA NE YAPMIYOR? Ve SİZ YOKSANIZ NASIL YAPAR?

Türk Eğitim-Sen'li Olmak; Kalitedir, Ayrıcalıktır. Türk Eğitim-Sen'li Olmak Ciddi Bir Güvencedir.

Kendinizi ve çevrenizi bu güvenceden mah-rum etmeyiniz.

4-C ZULMÜNÜ DAVA ETTİK!

MEB 23.03.2007 tarih ve 17261 sayılı yazısıyla; 4-C kapsamında atanan gençlerimizi **"kapının önüne koymayı"** tercih etmiştir. Hiç bir sosyal güvenceleri olmadan kapının önüne konan bu arakadaşlarımıza reva görülen durum kelimenin tam anlamıyla bir ZULÜMDÜR. Adaletten ve kalkınmadan dem vuran AKP hükümeti ve MEB, her zaman olduğu gibi yine yanlış yapmış ve gençlere kapıyı göstermiştir.

MEB te sözleşmeli çalışanların tek savunucusu olan Türk Eğitim-Sen olarak, bu zulme dur demek için danıştaya dava açmış bulunmaktayız. Ayrıca bu arkadaşlarımızın mağduriyetinin giderilmesi için bütün mücadele yollarını da denemekteyiz.

DANIŞTAY BAŞKANLIĞI'NA

Yürütmenin Durdurulması İstemlidir.

DAVACI : Türk Eğitim-Sen (Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu Kamu Çalışanları Sendikası)

VEKİLİ : Av. Ömer SARPDAĞ
Av. Hatice AKALAN
Tel & Faks: 0312309 76 4544 Anafartalar Cad. Yüce İşhanı K:4 No:78/65
Ulus / ANKARA

DAVALI : T.C.Milli Eğitim Bakanlığı
Bakanlıklar / ANKARA

T.KONUSU : Milli Eğitim Bakanlığının 4/C Kapsamında İngilizce Dil Öğreticisi ve Bilgisayar Öğreticilerinin Sözleşmelerinin Feshedilmesine İlişkin 23/03/2007 tarih ve B.08.0.PGM.0.23.01.01.4-753/17261 sayılı işlemin YÜRÜTÜLMESİNİN DURDURULMASI ve devamında İPTALİ dileklerimizin sunulmasından ibarettir.

T.TARİHİ : 23/03/2007'dir.

İZAHAT : Milli Eğitim Bakanlığı 4/C kapsamında bulunan personeli asli ve sürekli kamu hizmetlerinin ifası ile görevlendirmekte ve bu anlamda statülerinin "Memur Olarak" iyileştirilmesi yoluna gidilmesi gerekli iken dava konusu idari işlem ile sözleşmelerinin feshedilmesi hukuka aykırı olup, işlemin iptali hak ve adalet gereğidir. Şöyle ki;

1) 03/11/2006 tarihli ve 2006/11314 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile M.E.B. bağlı eğitim kurumlarında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/C maddesi kapsamında geçici personel konumunda İngilizce Dil Öğreticisi ve Bilgisayar Öğreticisi istihdam edilmesine imkan sağlanması ve gerekli şartları taşıyanlar ile sözleşme imzalanması işlemlerinin 29/12/2006 tarihine kadar tamamlanması ancak ihtiyaç halinde kontenjan çerçevesinde 30/04/2007 tarihine kadar da sözleşme yapılabileceği belirtilmiştir. Ancak uygulamanın iptali amacıyla Danıştay da açılan dava sonucunda Danıştay Onikinci Dairesinin 29/01/2007 tarih ve 2007/101E sayılı kararında **"... özel bir ihtisas mesleği, asli ve sürekli bir kamu hizmeti olan öğretmenliğin , geçici personel görevlendirme suretiyle yürütülmesine olanak bulunmadığından yürütmenin durdurulması** isteminin; 2577 sayılı İ.Y.U.K. 27. maddesinde öngörülen ko-

şulların gerçekleşmiş olması nedeniyle davalı idarelerin birinci savunmalarının alınarak yeni bir karar verilinceye kadar kabulüne, 29/01/2007 tarihinde oy birliği ile karar verilmiştir."denilmektedir. Bu karardan sonra Milli Eğitim Bakanlığı Personel Müdürlüğü 23/03/2007 tarih ve 17261 sayılı görüşü ile "... söz konusu Danıştay kararının Bakanlık tarafından 12/02/2007 tarihinde tebliğ edildiği dikkate alınarak bu tarihten sonra görevlendirilenlerin sözleşmelerinin feshedilmesi bakanlık onayı ile uygun görülmüştür şeklinde bir düzenleme yapılmıştır. Yapılan bu uygulama ile yaklaşık 3.500 4/C'li öğretmen ciddi anlamda bir mağduriyete uğramıştır. Bakanlık sözde 4/C uygulaması ile genç öğretmenlere güya bir imkan sağlamış sunmuş daha sonra Danıştay 12. Dairesinin bu konu ile ilgili vermiş olduğu yürütmeyi durdurma kararına istinaden yapmış olduğu bu hakkaniyetsiz uygulama ile yine genç öğretmenleri kapının önüne koymuştur.Davalı idare yüksek mahkemenin vermiş olduğu söz konusu kararı tamamen keyfi olarak istediği gibi yorumlamış ve bunun sonucunda dava konusu işlem ile cezayı yine öğretmenlere kesmiş ve yine öğretmenleri mağdur etmiştir.

2) **21/04/2007 tarih ve 5620 sayılı Kamuda Geçici İş Pozisyonlarında Çalışanların Sürekli İşçi Kadrolarına Veya Sözleşmeli Personel Statüsüne Geçirilmeleri, Geçici İşçi Çalıştırılması İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun** madde 2/(3) "İlgili idare, kurum ve kuruluşlarca yapılan tespitler sonucunda, sözleşmeli personel statüsüne geçirilmeleri öngörülen geçici işçilere ilgili idare, kurum ve kuruluşların kararları tebliğ edilir. Tebliğ yapılan geçici işçi, sözleşmeli statüye geçirilmeye veya mevcut statüsünde çalışmaya devam etmesine ilişkin tercihini tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içerisinde yazılı olarak ilgili idare, kurum veya kuruluşa bildirir. Söz konusu süre içerisinde tercihini bildirmeyen geçici işçiler için ilgili idare, kurum ve kuruluşların kararları uygulanır." Denilmektedir. Aynı kanunun madde 2/ (4) "Bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren, bu Kanunun 1 inci maddesinin; (a) ve (b) bentlerinde yer alan idare, kurum ve kuruluşlar için en geç 90 gün, (c) bendinde yer alan idareler için 120 gün içerisinde; sürekli işçi kadrolarına veya sözleşmeli personel statüsüne geçirileceklerin yaptıkları iş ve bulundukları pozisyon, bu kurumdaki toplam çalışma süreleri, sosyal güvenlik kurumlarına tâbi toplam çalışma süreleri, doğum tarihleri, öğrenim durumları ile çalıştıkları son yıldaki fiilî çalışma süreleri ve geçirilmeleri önerilen kadro veya pozisyon unvanlarına ilişkin teklifleri; 1 inci maddenin (a) bendinde belirtilen idarelerce Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığına, (b) bendinde belirtilen kuruluşlarca Hazine Müsteşarlığı (özelleştirme programına alınanlar için Özelleştirme İdaresi Başkanlığına) ve Devlet Personel Başkanlığına, (c) bendinde belirtilen kurumlarca İçişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığına gönderilir." denilmektedir.

3) Anılan kanun ile geçici iş pozisyonlarında çalışanların sürekli işçi kadrolarına veya sözleşmeli personel statüsünde geçirilmelerine olanak sağlayan bu kanunun Anayasanın

eşitlik ilkesi gereği 4/C statüsündeki personele de uygulanması hakkaniyet gereğidir. Bakanlığın yapmış olduğu bu ve bunun gibi hukuk dışı uygulamalara yargının tokat gibi gelen kararları sebebiyle yargıya baş kaldırmak niteliğinde olan bu haksız işlem tesis edilmiştir. Burada davalı idarenin yapmış olduğu keyfi anlam verilemez uygulama ile sadece 4/C'li öğretmenler mağdur edilmiştir. Yüksek mahkemenin kararını kendince yorumlayıp 4/C mağduru öğretmenleri 4/B statüsüne sokarak daha iyi bir imkan sağlamak yerine sözleşmelerini feshederek uygulanabilecek en kötü yolu tercih eden davalı idarenin ivedi olarak bulduğu kaçış yolu tüm hukuk ilkeleri ile çelişmektedir. Öğretmen ihtiyacı olduğu için bu imkandan faydalanan 4/C'li öğretmenlerin Danıştay kararı sonunda nasıl olup da bir anda ihtiyaç dışı kalarak sözleşmelerinin feshedildiği konusu anlaşılır bir durum değildir.

4)04/07/2006 tarih ve B.08.0.PGM.0.23. 01.01.4- 2174 /54132 sayılı Personel Genel Müdürlüğünün 2006/58 sayılı genelgesinde "Bilindiği gibi, 31/3/2006 tarih ve 26125 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 5473 sayılı Kanunla 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) bendinde değişiklik yapılarak Bakanlığımıza bağlı eğitim kurumlarında norm kadro uygulaması sonucu ortaya çıkan öğretmen ihtiyacının kadrolu öğretmen istihdamıyla kapatılamaması hallerinde sözleşmeli öğretmen istihdam edilmesine imkân sağlanmıştır.Bu kapsamda, 26/8/2005 tarih ve 2005/9345 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı doğrultusunda 2005-2006 öğretim yılında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/C maddesi kapsamında görev yapmakta iken 30/06/2006 tarihinde sözleşmesi sona eren kısmi zamanlı geçici öğreticilerin örgün eğitim kurumlarında görev yapmak üzere, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi (B) bendi kapsamında istihdamlarına ilişkin ekte gönderilen hizmet sözleşmesi, öğreticilerle il veya ilçe millî eğitim müdürlükleri arasında karşılıklı olarak 4 Temmuz 2006- 31 Temmuz 2006 tarihi mesai bitimine kadar imzalanacaktır. Sözleşmeli öğretmen olarak istihdam edileceklerde; öğrenim durumu ve diğer yönlerden Bakanlığımız kadrolarında halen görev yapan emsali kadrolu öğretmenlerde aranan aşağıda belirtilen genel ve özel şartlar aranacaktır….." şeklinde bir düzenleme yapılmıştır. Mağdur olan pek çok genç öğretmenin bu uygulamada olduğu gibi 4/B pozisyonuna alınmasının hak ve adalet gereği olduğu şüphesizdir.

5) Yapılan bu haksız uygulamanın bir an önce ortadan kaldırılarak binlerce öğretmenin mağduriyetinin giderilmesi için iş bu davayı açma zarureti hasıl olmuştur.

Takdir yüce mahkemenizindir.

HUKUKİ SEBEBLER :Anayasa, DMK, 21/04/2007 tarih ve 5620 sayılı Kamuda Geçici İş Pozisyonlarında Çalışanların Sürekli İşçi Kadrolarına Veya Sözleşmeli Personel Statüsüne Geçirilmeleri, Geçici İşçi Çalıştırılması İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, ilgili mevzuat, 04/07/2006 tarih ve B.08.0.PGM.0.23.01.01.4 2174 /54132 sayılı Personel Genel Müdürlüğünün 2006/58 sayılı genelge

HUKUKİ DELİLLER: Milli Eğitim Bakanlığının 23/03/2007 tarih ve 17261 sayılı işlemi,

NETİCE-İ TALEP : Yukarıda arz ve izah edilen ve re'sen araştırılacak hususlarda dikkate alınarak;

1) Milli Eğitim Bakanlığının 4/C Kapsamında İngilizce Dil Öğreticisi ve Bilgisayar Öğreticilerinin Sözleşmelerinin Feshedilmesine İlişkin 23/03/2007 tarih ve B.08.0. PGM.0.23.01.01.4-753/17261 sayılı işlemin YÜRÜTÜLMESİNİN DURDURULMASINA ve devamında İPTALİNE,

2) Yargılama harç, masraf ve ücreti vekâletin karşı yan üzerinde bırakılmasına karar verilmesini, Bilvekale, Saygılarımla arz ve talep ederim.

KARAMANOĞLU MEHMET BEY;

"Bugünden sonra divanda, dergahta, bargahta, mecliste ve meydanda Türkçeden başka dil kullanılmayacaktır."

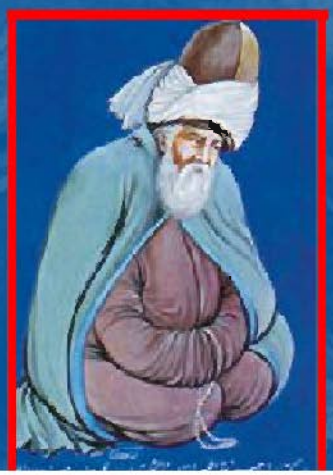
13 Mayıs 1277

ARIYORUM

Karamanoğlu Mehmet Bey'i arıyorum
Göreniniz, bileniniz, duyanınız var mı?
Bir ferman yayınlamıştı;
'Bu günden sonra, divanda, dergahta, bargahta, mecliste,
meydanda Türkçe'den başka dil konuşulmaya' diye,
Hatırlayanınız var mı?
Dolanın yurdun dört bir yanını,
Çarşıyı, pazarı, köyü, şehiri,
Fermana uyanınız var mı?
Nutkum tutuldu, şaşırdım, merak ettim,
Dolandığınız yerlerdeki Türkçe olmayan isimlere,
Gördüklerine, duyduklarına üzülenıniz var mı?
Tanıtımın demo, sunucunun spiker,
Gösteri adamının showmen, radyo sunucusunun diskjokey,
Hanım ağanın first lady olduğuna şaşıranınız var mı?
Dükkanın store, bakkalın market, torbasının poşet,
Mağazanın süper, hiper, gros market,
Ucuzluğun damping olduğuna kananınız var mı?
İlan tahtasının bilboard,
sayı tabelasının skorboard,
Bilgi alışının brifing,
bildirgenin deklarasyon,
Merakın, uğraşın hobby olduğuna güleniniz var mı?
Bırakın eli, özün bile seyrek uğradığı,
Beldelerin girişinde welcome,
Çıkışında goodbye okuyanınız var mı?
Korumanın, muhafızın body guard,
Sanat ve meslek pirlerinin duayen,
İtibarın, saygınlığın prestij olduğunu bileniniz var mı?
Sekinin, alanın platform, merkezin center,
Büyüğün mega, küçüğün mikro,
Sonun final,
Özlemin, hasretin nostalji olduğunu öğreneniniz var mı?
İş hanımızı plaza, bedestenimizi galeria,
Sergi yerlerimizi center room, show room,
Büyük şehirlerimizi mega kent diye gezeniniz var mı?
Yol üstü lokantamızın fast food,
Yemek çeşitlerimizin menü,
Hesabını adisyon diye ödeyeniniz var mı?
İki katlı evinizi dubleks, üç katlı komşu evini tripleks,
Köşklerimizi villa, eşiğimizi antre,
Bahçe çiçeklerini flora diye koklayanınız var mı?
Sevimlinin sempatik, sevimsizin antipatik,
Vurguncunun spekülatör, eşkiyanın mafya,
Desteğe, bilemediniz koltuk çıkmaya sponsorluk diyeniniz var mı?
Mesireyi, kır gezisini picnic,
Bilgisayarı computer, hava yastığını air bag,
Eh pek olasıcalar, oluru, pekalayı okey diye konuşanınız var mı?
Çarpıcı, önemli haberler flash haber,
Yaşa, varol sevinçleri oley oley,
Yıldızları star diye seyredeniniz var mı?
Vırvırık dağının tepesindeki köyde,
Cafe shop levhasının altında,
Acının da acısı kahve içeniniz var mı?
Toprağımızı, bayrağımızı, inancımızı çaldırmayalım derken,
Dilimizin çalındığını, talan edildiğini,
Özün el diline özendiğine içiniz yananınız var mı?
Masallarımızı, tekerlemelerimizi,
atasözlerimizi unuttuk,
Şarkılarımızı, türkülerimizi,
ninnilerimizi kaybettik,
Türkçemiz elden gidiyor,
dizini döveniniz var mı?
Karamanoğlu Mehmet Bey'i arıyorum,
Göreniniz, bileniniz, duyanınız var mı?
Bir ferman yayınlamıştı...
Hayal meyal hatırlayıp da,
Sahip çıkanınız var mı?

Yusuf YANÇ

HZ.MEVLÂNA GERÇEĞİ

Dr. Mehmet Nadir ÖZDEMİR

Konya Selçuklu Kız Meslek Lisesi,
Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni

"Son yıllarda televizyon programlarında ve gazetelerde Hz.Mevlâna hakkında birtakım uygunsuz haberler ve iddialar yer almaktadır. Bu haberler Mevlâna'yı seven ve Mevlâna'yı eserlerinden tanıyan milletimizi derinden üzmektedir."

Ortaya atılan başlıca iddialar şunlardır:

1-"Mevlâna bir Moğol ajanıydı."

2-"Mevlâna'nın Mesnevisi'nde yer alan bazı hikayeler son derece müstehcen olduğundan okunamaz.

3-"Mevlâna Türkler düşmandı."

4-"Mesnevi'yi Mevlâna yazmamıştır."

5-"Mevlâna Mesnevisi'nin önsözünde 'Bu kitap asılların asılıdır.'demek suretiyle kendi kitabını Kur'an-ı Kerim'den de üstün tutmuştur.

Biz de 2007 Dünya Mevlana Yılı münasebetiyle bu yazımızda söz konusu iddialara cevap vermeye çalıştık:

1-"Mevlâna bir Moğol ajanıydı."

Bu cümle sadece kuru bir iddiadan ibarettir. Neden?

Çünkü Mevlâna'nın yaşadığı döneme bakarsak Anadolu'da siyasi birliğin olmadığı,yöresel beyliklerin olduğu,siyasi ve toplumsal karışıklıkların had safhada olduğu ve nihayet Moğol işgalinin yaşandığı bir dönem olduğunu görürüz.İşte böyle bir zamanda Anadolu'da yaşayan ve çevresine sevgi ve hoşgörü ışıkları saçan bir kişi için ajan suçlaması gerçekten en son söylenebilecek söz olsa gerek.

Mevlâna hakkındaki bu iddia Selçuklu tarihinin önemli kaynaklarından olan Kerimuddin Aksarayi'nin "Müsameretu'l-Ahbar[1] adlı eserinde Moğol istilasından söz edilmekle beraber Mevlâna'nın tutumu hakkında açık bir bilgi yer almamaktadır.

Ayrıca böyle ciddi iddiaları kanıtlamak için Eflakî'nin "Menakıbu'l-Arifin" adlı eserin kullanılması da doğru değildir. Zira söz konusu eser tarihi bir değere sahip olmakla beraber evliya menkıbelerini ve birtakım abartılı haberleri de içeren bir eserdir.Bu yüzden bu eserden yararlanırken dikkatli olmak gerekir.[2]

Söz konusu eserde Moğol istilasından şöyle söz edilmektedir: "Moğol komutanı Baçu'nun askerleri Konya'nın etrafını kuşatınca halk birbirleriyle helalleşti ve Mevlâna hazretlerine gelip feryat ederek yardım dilediler. Mevlâna hazretleri,kalenin halka bakan kapısından dışarı çıktı. Konya meydanının arkasında bulunan bir tepeye çıkıp kuşlak namazı kıldı.Baçu'nun çadırının o tepenin altında kurulu olduğunu söylediler. Baçu'nun noyinlerinden bazıları,halk korkudan birbirine girdiği halde yüzü örtülü ve duman renkli sarıklı bir şahsın o tepenin üzerine çıkmış tam bir feragatle namaz kıldığını gördüler. O zaman Moğol askerinin İslam nurundan ve imanın emanından haberleri yoktu. Hatta kaç tane İslam şehrinin medreselerin,mescitlerin ve minarelerini yıkmışlardı. Hep birlikte Mevlâna Hazretlerini ok yağmuruna tutmağa niyet ettiler. Fakat hepsinin elleri bağlandı. Ne kadar çalıştılarsa da yayı çekmek mümkün olmadı. Atlarına binip üzerine atıldılar,atları mahmuzladılar; fakat atlardan hiçbiri bir adım ileri atmadı.Şehir halkı bu kudreti burcun tepesinden seyrediyor,tekbir ve feryatları ayyuka çıkıyordu. Baçu'ya bu haberi arz ettikleri vakit, bizzat kalkıp çadırın kapısından dışarı çıktı. Ok ve yay isteyerek Mevlâna'nın bulunduğu tarafa bir ok attı. Ok üç defa da geri dönerek askerin ortasına düştü. Bunun üzerine ata bindi ve ileri sürdü. Fakat atın hiç ilerlemediğini gördü. Kin ve gazabının çokluğundan attan inip yürüdü ise de iki ayağı bağlanıp yürüyemedi. Bunun üzerine: "O adam hakikaten Tanrı eridir, dedi. Her şehirde böyle bir adam olsa, buraların halkı bize asla yenilmezdi." dedi.

Mevlâna hazretleri Baçu hakkında defalarca "Baçu veli idi,fakat, o bunu bilmezdi." derdi.

O azamet ve kerameti görünce Baçu: "Bugünden sonra savaşıp döğüşmesinler" diye emir verdi. Moğol askeri, şehri bırakıp Filubat sahrasına kondu.Şehrin bütün büyükleri ve ileri gelenleri İslam sultanının huzuruna gelip birlikte Mevlâna hazretlerine gittiler, özürler dileyerek Allah'a şükürler ettiler. Para,mal topladılar. Baçu'ya itaat ettiler. Baçu

razı olup şehri bağışladı.Şehrin büyüklerine "O nasıl bir büyüktür ve neredendir" diye Mevlâna hazretlerini sordu: Ona, Baha Veled'in hikayesini ve onların Belh'ten çıkışını baştan sonuna kadar anlattılar. Baçu "Namusum ve hatırım için şehrin burçlarını yıkınız, çünkü and içmiştim" dedi. Şehrin büyükleri, şehir kalesinin şerefelerini yıkmağa başladıkları zaman şehrin içinden bir çığlık yükseldi. Dostlar, bu meseleyi Mevlâna'ya bildirdiler. Mevlâna: "Yıksınlar da Konya'lılar, Konya şehrinin hafif bir zelzele ile yıkılan taştan yapılmış burçtan ve bedenden başka bir bedenle ve burçla muhafaza edilmiş olduğunu ve dikkatle saklandığını gerçek olarak bilsinler."[3] dedi. Görüldüğü gibi Eflâkî'nin naklettiği rivayet Mevlâna'nın Moğolların Konya'ya zarar vermesinin önüne geçtiğini göstermektedir.

Ancak Mevlâna'nın müridi olan vezir Muineddin Pervane, kendisinin Moğollarla ilişkisini ve onlara yardımını "bekayı İslam ve kesreti İslam için çalışmak" diye açıklıyor. Mevlâna onun Şam'lı ve Mısır"lıları karşı Tatarlara yardım etmesini de, Allah'ın rahmetinden ümitli olarak yapılan bir iş diye göstermiş ve bunda menetmemiştir.[4] Buradan Mevlâna'nın Moğol ajanı olduğu sonucu çıkmaz.

Anadolu Selçuklu Devleti'nin parçalanması sonrasında kurulan beylikler döneminde yukarıda ifade ettiğimiz karışıklar sebebiyle bu dönemi yeterince aydınlatacak tarihi belge ve bilgilerden henüz yoksunuz.

Peki Mevlâna'nın Moğollara karşı tavrı ne olmuştur?

Mevlâna Konya'da Şems-i Tebrizî ile tanışmadan önceki yıllarda dönemin en önde gelen medreselerinde müderrislik yapmış bir kişiydi. Konya'da bu sebeple Mevlâna ilmi kişiliği ile sözü dinlenen bir şahsiyet olmuştu. Mevlâna'nın Mektubat'ında yer alan Moğol yöneticilerine yazılmış birkaç mektup, onun halkın şefaatçi olarak başvurduğu ve Moğol yöneticilerinin, ricalarına boyun eğdikleri bir şahsiyet olduğuna işaret etmektedir. Mevlâna, Anadolu'yu Moğolların işgal ve hakimiyetleri altına almalarını Allah'ın iradesinin bir sonucu olarak görmüştür. Onun bu tutumu Moğol ajanı olduğunu göstermez. Kaldı ki yukarıda Konya halkının onun Moğollara kendi adlarına şefaatçi olmasını istediklerini belirtmiştik.İşte bu şefaat sayesinde bir miktar vergi karşılığında Anadolu Selçuklu Devleti'nin başkenti Konya Moğol işgalinden kurtulabilmiştir. Bunda Moğolların çeşitli mezhep ve tarikatlara karşı da ilgisizliklerinden kaynaklandığını söyleyebiliriz.

Öte yandan Mevlâna'nın, Moğollara karşı savaşırken şehit olan oğlunun cenaze namazını asi olduğu gerekçesiyle kılmadığı iddiaları da kanaatimizce doğru değildir. Çünkü, Mevlâna Anadolu Selçuklu Devletinin merkezi olan Konya'da ikamet ediyordu ve Selçuklu idarecileri ile münasebet halindeydi. Karaman'dan Konya'ya gelişlerinde babası ve kendisini zamanın Anadolu Selçuklu Sultanı karşılamıştı. Yani Mevlâna, meşru yönetici olarak Moğolları değil, Selçukluları görüyordu.

Şems-i Tebrizî'nin Moğollara çalıştığı iddiasına gelince, Şems hakkında kaynaklardaki bilgiler kısıtlıdır. Gizemli bir kişidir. Bir garip "derviş" olduğu anlaşılmaktadır. Böyle birisinin Moğol ajanlığıyla nasıl ilgisi olabilir. Onun düşmanla işbirliği yaptığı gerekçesiyle Ahi Teşkilatı üyesi Türkmenler tarafından öldürüldüğü ve kuyuya atıldığı iddiaları da doğru değildir.

Zira son zamanlarda bulunan ve Mevlana'nın vefatından 40 yıl sonra yazıldığı anlaşılan Sefine-i Tebriz adlı yazmada Şems-i Tebrizi'nin sırra kadem bastıktan sonra memleketi Tebriz yakınlarındaki köyüne döndüğü ve üç-dört yıl yaşadıktan sonra vefat ettiği kaydedilmektedir.[5]

Bu durumda Şems'e meftun olan Mevlâna neden öldürülmedi? Mevlâna da Moğollara çalışıyordu ise o da öldürülmeli değil miydi? İddia sahipleri tarafından bu soruların cevapları verilmelidir.

2- "Mevlâna'nın Mesnevisinde yer alan bazı hikayeler son derece müstehcen olduğu için okunamaz."

Bu iddiaya cevap verebilmek için Mesnevi'nin dikkatle baştan sona okunmuş olması gerekir. Mesnevi'yi baştan sona okuyan bir kişi altı ciltlik eser içerisinde yaklaşık on-on beş kadar müstehcen içerikli hikayenin yer aldığını görür. Mevlâna bu hikayeleri vermek istediği mesajı daha iyi ifade etmek için kullanmıştır.

Bu bağlamda diyebiliriz ki Mesnevi bir tefsirdir. Mesnevi aynı zamanda bir terbiye kitabıdır. O, anlattığı hikayeler ve vardığı sonuçlarla insan nefsinin en çirkin tuzaklarını ortaya çıkarır. Bir anlamda insan nefsini deşifre eder. Mesnevi bir tasavvuf kitabıdır. İnsanın nasıl Hakk'a yakın olacağını anlatır. Mesnevi bir aşk kitabıdır.İlahi aşkın namelerini terennüm eder…Mesnevi'nin çok daha farklı yönleri vardır. Biz burada sadece bazı yönlerine değinmekle yetiniyoruz. Durum bu olunca Mesnevi hakkında olumsuz bir kanaat belirtmek mümkün görünmüyor.

Aslında Mevlâna'nın söz konusu hikayelerinde anlattığı olaylar her devirde az veya çok karşılaşılan türden olaylardır. Günümüzde hemen her gün televizyonlarda hatta sokaklarda iğrenerek karşılayıp hemen geçtiğimiz böylesi onlarca olay mevcuttur. Öte yandan siyasi ve sosyal çalkantı içerisinde olan o dönemin Anadolu'sunda bu tür çirkinliklerin artmış olması da pekala mümkündür. Sonuç olarak bunları abartmak yersizdir.

3-"Mevlâna Türklere düşmandı."

Bu iddia tamamen asılsızdır. Bir beytinde kendisi "Her ne kadar Hindu dili (o dönemde Orta Asya'daki dillere verilen ortak ad) konuşsam da aslen Türküm."der. Onun Türk düşmanı olması asla düşünülemez. Onun Türk düşmanı olduğunu söyleyebilmek için Mevlâna'dan tamamen habersiz olabilmek gerekir. Allah aşkını tadan, sevgiyi, hoşgörüyü daima ön planda tutan bir şahsiyet değil Türklere, hiç kimseye düşman değildi. "Ne olursan ol gel" sözü onu anlatmaya herhalde yeterlidir. O dönemde Mevlana'nın meclislerine her ırktan her soydan insanlar katılmıştır. Hatta Moğollardan bile katılanlar vardı…

Şunu ifade etmek yerinde olur. "Mevlâna düşmanlığa düşmandı." Herhalde bizim de anlayamadığımız bu.

4-"Mesnevi'yi Mevlâna yazmamıştır."

Mesnevi'nin ilk on sekiz beytini Mevlâna kendisi yazmış geri kalanını kendisi söylemiş Çelebi Hüsameddin yazmıştır.[6] Mesnevi hakkındaki bu dedikodular onun değerini azaltmak şöyle dursun kanaatimce Mesnevi'nin ne kadar kıymetli bir eser olduğunu gün geçtikçe daha iyi ortaya koymaktadır.

Ayrıca Mesnevi diğer mutasavvıfların yazdıkları kitaplardan farklı olarak tüm tasavvufi meşreplerce kabul görmüş ve okunmuş, okunmaya da devam eden bir eserdir.

Osmanlı Devleti zamanında büyük camilerde Mesnevihanlar vardı ve bunlar halka Mesnevi okutuyorlardı. Yüzlerce yıldır Anadolu'da Kur'an'dan ve Hadis kitaplarından sonra en çok okunan kitap Mesnevi olagelmiştir. Bu durum dikkate değerdir.

Tasavvuf geleneği Türkler arasında yaygındır. Türklerin İslam'a girişlerinde diğer milletlerden farklı olarak en müessir faktörlerden birisi tasavvuftur. Bu iddia milletimizi bu değerlerden uzaklaştırmaya hizmet etmektedir ki bu, fayda değil zarar getirir.

5-"Mevlâna Mesnevisi'nin önsözünde bu kitap asılların asılıdır"[7] demek suretiyle kendi kitabını Kur'an'dan üstün tutmuştur.

Tasavvufi içerikli eserler sezgilerle yazıldığı için kimi cümleleri din nazarında kabul edilemez. Ama Mevlâna'yı konu ettiğimizde durum farklılaşır.Çünkü o, açıkça şöyle demişti;

"Ben Kur'an'ın kölesiyim.

Ben Muhammed(a.s)in ayağının tozuyum." demek suretiyle Kur'an'ın dışına ve Hz. Peygamber'in sünnetinin dışına çıkmadığını ifade etmiştir. Kanaatimce bu söz yukarı-

daki iddiaya konu olan sözden daha bağlayıcıdır ve daha dikkat çekicidir.

Mesnevi'nin ilham ile yazıldığı, farklı bir kitap olduğu inkar edilemez. Herkes bir şeyler yazabilir ama herkesin yazdığı yüzlerce yıl okunmaz. Herkesin yazdığı kitap her okunuşunda insanda farklı çağrışımlar ve izler bırakmaz. İşte bu özellikler Mevlâna'nın Mesnevi'sinde vardır.

Konuya günümüzün sosyo-politik, sosyo-kültürel durumu bağlamında bakacak olursak;

Anadolu Türk kültürünün temel taşlarından biri olan Mevlâna hakkında durup dururken bu iddiaların ortaya atılması, televizyonlarda zaman zaman gündeme getirilmesinin amacı nedir acaba? Mevlâna'nın Moğol ajanı olduğu şeklinde kaynaklarda herhangi bir ibare yokken sadece kimi araştırmacıların şahsi kanaatlerinin bu yönde olması acaba bizi ne kadar bağlar?

Mevlâna'nın "Moğol ajanı" olarak nitelendirilmesi yaşadığımız dünyada Türkiye'mizin çıkarlarına acaba hangi noktalarda hizmet etmektedir? Bugün Türkiye'nin çevresinde Moğol bir sınır komşusu yoktur. Hem Türkiye'de bu komşusuyla kavgalı değildir. Aksine Türkiye kendisi ile sınır komşusu olmadığı gibi binlerce km. uzaktaki Moğolistan ile ilişkilerini geliştirmek için üst düzeyde temaslarda bulunmaktadır.

Mevlâna'nın adının "Muhammed Celaleddin Rumi" olduğunu unutmayalım. Bunun anlamı o dönemde bilinen adıyla "Diyarı Rum" lu yani Anadolu'lu olması ve bir İslam bilgini ve mutasavvıfı olmasıdır. Yani Mevlâna bize ait bir değerdir. Ama o bilindiği üzere yaşamı ve öğrettikleriyle artık dünyaya malolmuş bir değerdir.

Bir öğretmen olarak bu konuda bazı öğrencilerimin zihin bulanıklığı yaşadığını görüyorum. Buna hakkımız var mı?

Mevlâna'da bir insandı. Onun da elbette kusurları olmuş olabilir. Ama biz tarihi şahsiyetlerimizi değerlendirirken herhalde kantarın topuzunu biraz kaçırıyoruz! Hem ilim adına hem milli birliğimiz adına dikkatli olmalıyız.

Mevlâna eserlerinde kullandığı üslup ile ve anlattığı hikayeler ile bugün bile hangi milletten olursa olsun insanları etkilemektedir.

Gelişen teknolojiye ve artan refah düzeyine rağmen huzuru yakalayamayan çağımız insanı için Mevlana öze dönüşü, Hakka yönelişi haykırmaktadır.

O, bildik bir molla edasıyla değil, söylenmesi gerekeni söylemekten çekinmeyen bir mutasavvıf ve aşk adamı portresi çizmektedir. Bu yönüyle o, bizden birisidir.

Çabucak Anadolu'yu Türk yurdu yapmaya azmetmiş bir ilahi lütuftur o...Hoca Ahmed Yesevi ve müridleri bir taraftan, Hz. Mevlâna ve dervişleri bir taraftan Anadolu'yu kucaklayıvermişlerdir. Nefes olmuşlar, can olmuşlardır. Milletçe o insanlara çok şeyler borçluyuz.

O sevgi adamıydı ,aşk adamıydı ,hakk adamıydı.

Sevgi derelim hakka erelim.

Bugün dünya "Mevlâna" diyor. Ona ilgi duyuyor. Farklı milletlerden insanlar onun eserlerini okuyarak İslam ile buluşuyor.

Dileriz "Dünya Mevlana Yılı" insanların onu anlamalarına ve hayatlarını yeniden inşa etmelerine vesile olur...

DİPNOTLAR

[1] bkz.Kerimüddin Mahmud-i Aksarayî, Müsameretü'l-Ahbar, çev.Mürsel Öztürk, Ankara, 2000, s.35

[2]Ahmet Eflâkî,Âriflerin Menkıbeleri, çev.Tahsin Yazıcı,İstanbul,1995,I,17-21

[3]Ahmet Eflâkî, a.g.e., I, 453-455

[4]A.Zeki Velidi Togan,Umumi Türk Tarihi'ne Giriş,İstanbul,1981, I, 265

[5]Muvahhidi, Sefine-i Tebriz(Yazma eser)

[6]Şefik Can, Mevlâna, Hayatı /Şahsiyeti/Fikirleri, İstanbul, 1999, s.73-75

[7]Mevlâna, Konularına Göre Açıklamalı Mesnevi Tercümesi, trc.Şefik Can, İstanbul,1999,I-II, 11

ALPERENLER OCAĞI TÜRKİSTAN

Firdes IŞIK - Hacer KUTAY

Yıllarca okullarda öğrencilerimize, tasavvufu anlatırken Türkistan, Taşkent, Semerkant, Buhara, Hive, Maveraünnehir, Amuderya, Sriderya'dan söz ediyorduk. Ata yurdumuz Orta Asya'nın kültür merkezleri olan bu bölgeleri gidip görerek Türk-İslam ruhunu yerinde hissetme duygu ve düşüncesiyle Kazakistan ve Özbekistan'a gitmeye karar verdik.

1989 Yılında Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla bağımsızlık ateşinin yakıldığı ülkelerdeki karındaşlarımızla tanışma, kavuşma, kucaklaşma isteğini engellemek bu karardan sonra imkansız hale gelmişti. Ne yapıp edip oralara gitmeliydik. Kültür, eğitim, araştırma ve inceleme amaçlı Orta Asya gezisine bu heyecanla katıldık.

18 Mart 2007 Pazar günü, saat 17.00... Atatürk Havalimanı'nda yol arkadaşlarımızla buluşuyoruz. Türk Hava Yolları'nın Boeing 727 uçağı saat 19.00'da havalanıyor; hedef Taşkent...

Tarihin derinliklerinde yıllarca öğrencilere anlattığımız ata yurdumuzun gizemini çıplak gözlerimizle görecek olmanın heyecanı içindeyiz. Beş buçuk saat süren bir yolculuğun sonunda, gecenin karanlığında Taşkent'in ışıkları nihayet görüntüyor. Büyük bir heyecanla ata yurt topraklarına ayak basıyoruz. Havaalanında, bütün gezi boyunca bize rehberlik edecek olan Umurbeg ve Kemalettin bizi karşılıyorlar. Formalitesi fazla olsa da gümrükten geçip sabahın ilk ışıklarında iki saat yatıp dinlenebileceğimiz otelimize varıyoruz.

Sabah gözlerimizi açıp odanın camından baktığımızda, sonradan Ali Şir Nevai Tiyatro ve Opera binası olduğunu öğrendiğimiz değişik bir mimariyle karşılaşıyoruz. Bu bina, bölgeye ait sanatsal mimariler hakkında bize önemli ipuçları veriyordu. Beklediğimizin çok üstünde bir konforla karşılaştığımız otelimizin kahvaltı salonunda kase içinde ik-

ram edilen gök çay ve kara çay eşliğinde yaptığımız kahvaltıdan sonra Kazakistan'a gitmek üzere hareket ediyoruz.

Kazakistan'a gitmek için Çernyayevka gümrük noktasından geçiliyor. Ancak bu geçişin çok da kolay olmadığını üzülerek söylemek zorundayız. Burada her iki tarafa geçişte de deklarasyon doldurulması (Bu deklarasyonlarda Türkiye Türkçesi kullanılmadığından Kril alfabesiyle ya Rusça ya da Kazak

Türkçesi ile sorular sorulduğundan ne kadar sıkıntı çektiğimizi tahmin edersiniz), bazı arkadaşların valizlerinin açılarak aranması, bir arkadaşımızın pasaportuna Taşkent havaalanında giriş damgası basılmadığından geri gönderilerek hatanın düzeltilmesi gibi nedenlerle beş saate yakın dar bir mekanda bekliyoruz. Bu sırada Kazakistan'dan Özbekistan'a, Özbekistan'dan Kazakistan'a daha çok yöresel kıyafetler içindeki kadınların geçişleri ve bu kadar kalabalığın olması ilgimizi çekiyor. Türkistan'da bize rehberlik edecek Nargül tam bu sırada yanımıza geliyor. Umurbeg ve Nargül, bizi bu sıkıntılı durumdan kurtarmak için adeta çırpınıyorlar. Bu sıkıntılı bekleyiş, bizi bir an umutsuzluğa, yılgınlığa sürüklese de hiçbir güzelliğin zahmetsiz olmayacağını -gezi sonunda- öğrenmiş oluyoruz. Nihayet bütün engelleri aşıp Kazakistan topraklarında yol alıyoruz. Otobüste Nargül, Kazakistan, özellikle de Türkistan'la ilgili genel bilgileri vermeye başlıyor.

Yol boyunca at, inek, koyun sürüleri geniş bozkırlarda yayılıyor.

Çimkent'e kadar yemek yenecek yer olmadığından içimizden bazıları fıkralarla bazıları da doğrudan acıktıklarını ifade ediyorlar. Açlıkla ilgili bu anlamlı hatırlatmalar eşliğinde Çimkent'e varıyoruz. Güzel bir lokantada ilk olarak, bizdeki haşlama etin içine nerdeyse her türlü sebzenin iri iri doğranarak konduğu çorba (şorva)mızı açlığın verdiği iştahla içiyoruz. Ardından yediğimiz ve methini çok duyduğumuz şaşlık kebabın tadına doyamıyoruz. Henüz hormonla tanışmamış olduklarından sebzeler ve etler gerçekten çok lezzetli…Özellikle domates, kokusu ve tadı nedeniyle yoğurtla birlikte gezimiz boyunca hepimizin gözdesi oluyor. Eski bir yapıdan restore edilen lokantada yerel kıyafetlerle genç kızların hizmet edişi de yemeğimize ayrı bir güzellik katıyor. İki-üç saatlik bir uykuyla durduğumuz düşünüldüğünde, oturur oturmaz porselen demliklerle gök çayın getirilmesinin bizim için ne büyük bir nimet olduğunu tahmin edersiniz…Daha sonradan yemek boyunca masaya demliklerle çay getirilişinin sadece buraya has bir özellik olmadığını öğreniyoruz. Diğer bir farklılık da çayların bardaklarla değil işlemeli kaselerle içilmesi…Bazı arkadaşlarımızın kara çayı tercih etmesiyle işlemeli porselen demlikler, işlemeli kaseler masamızda hoş bir dekor oluştururken içilen çaylar da içimizde hoş bir sıcaklık bırakıyor...Bu güzellikler içinde koyu bir sohbete dalmışken günün bitmek üzere olduğunu fark ediyor ve lokantadan ayrılarak yolculuğumuza devam etmek üzere otobüsümüze biniyoruz.

Yunus Emre, Hacı Bektaşi Veli, Mevlana , Hacı Bayram Veli, Hacı Şabani Veli anlayışının geliştiği, sürgün verdiği esas merkeze,

yani Hazreti Pir-i Türkistan'ın dergahına varabilmenin heyecanıyla ruhumuz dalgalanıyor.

Issız ovalardan karanlıkta yıldızlar eşliğinde Çimkent'ten Türkistan'a doğru yol alıyoruz. Yol boyunca tek tük köylere rastlıyoruz. Karanlıkta, ıssızlıkta az sayıda ışıklı evler bir hareketin, yaşamın olduğunu bize hatırlatıyor. Atamekin (Mayıs balıyla ünlü), Sarıağaç gibi köylerden (Kazak Türkleri köylere avul diyor) geçerken Sovyetlerden kalma tek katlı, birbirine bitişik kolhoz denilen tek tip, toplu çiftlik evlerini görüyoruz.Bozuk yollarda uykunun verdiği rehavete kapılmadan her şeyi görmeye, fark etmeye çalışıyoruz.

Yerel saatle 21.00'de tarihi adı Yesi olan Türkistan'a varıyoruz. Biraz daha ilerlediğimizde sisli bir gece vakti Yesi'yi tanımaya çabalıyoruz. Bu arada yol boyunca kilim motifli ışıklar dikkatimizi çekiyor. Mihmandarımız Nargül, Yesi'ye yaklaşırken Ahmet Yesevi Hazretleri'nin türbesini görebileceğimizi belirtiyor. Alperenler ocağını görebilmenin heyecanı gittikçe artıyor, ama ışıkların yanmadığını görünce içimizi hüzün kaplıyor. Hüznümüzle birlikte türbenin karşısındaki Ahmet Yesevi Üniversitesi'nin Uygulamalı Oteline yerleşiyoruz. Gecenin bir yarısı restoranda edilen sohbetin konusu Ahmet Yesevi'nin etkileri, Ahmet Yesevi Üniversitesi'nin dünü-bugünü ve Türkiye'deki gelişmeler... Rehberlerimizden Umurbeg, Taşkent'e girerken üç saat ileriye aldığımız saatlerimizi, bir saat daha ileriye almamız gerektiğini hatırlatıyor ve sabah 8.30'da kahvaltıda buluşmak üzere odalarımıza çekiliyoruz.

Sabah hafif bir kahvaltı yaptıktan sonra otelimizin hemen karşısında bulunan Ahmet Yesevi Hazretleri'nin türbesine yürüyerek gidiyoruz. Otelden türbeye giderken türbenin ön bahçesinde hemen hemen her milleti temsil eden bir fidanın dikildiğini hayretle görüyoruz. Çünkü bu fidanlar, Yesevi anlayışını, hoşgörüsünü günümüze yansıtıyor...Yolun bittiği yerde Türkler arasında ilk tekke kuran ve tasavvuf şiirleri yazan; Orta Asya, Azerbaycan, Anadolu, Volga Türkleri arasında yüzyıllarca hatırası yaşayan büyük İslam alimi Hoca Ahmet Yesevi'nin görkemli türbesi tüm heybetiyle karşımızda duruyor.

Eya dostlar aşk gavvası bolmağunca
Vahdaniyet deryasıga kirse bolmas
Ol deryani gevheridür Hak visali
Candin kiçip kirmekünce körse bolmas

(Ey dostlar, aşk dalgıcı olmayınca / Birlik denizine girilmez / Allah'a ulaşma o denizin incisidir / Candan geçip girmeyince görülmez.) diyen Yesevi'nin Allah'a kavuşma arzusuyla yazdığı "Hikmet"leri gönlümüzde hissedip gözümüzle görmenin manevi hazzıyla türbenin kapısının önüne geliyoruz. Henüz Türbe kapısının açılmamış olmasına rağmen akın akın insanların, türbenin etrafında dönmesi, duvarlarına ellerini sürmesi, Anadolu'da çok rastlamadığımız bir şekilde çömelerek dua etmeleri bize ilginç geliyor....

Kapı açıldığında hepimiz; insan, vatan ve millet sevgisini ruhani bir duyguyla geniş coğrafi bölgelere, yetiştirdiği dervişler yoluyla yayan Yesevi'nin kabrini görmenin manevi hazzıyla içeri giriyoruz. Kabrinin başında herkesle birlikte Fatiha okuyoruz. Türbenin içinde orta yerde, birlik şerbetinin yapıldığını düşündüğümüz kocaman kazanı incelerken Nargül yanımıza geliyor ve kazan hakkında bize bilgi vermeye başlıyor. Bu kazan üç bin litre su alma kapasitesine sahip ve iki ton ağırlığında... Ayrıca yedi ayrı metalin alaşımından dökülmüş. Stalin'in emriyle Leningrad'a götürülmüş ve Hermitage müzesine konulmuş, tıpkı dergahtaki tarihi kıymeti olan diğer eşyalar gibi...Kazakistan'ın müstakil bir devlet olmasından sonra götürülen eşyalar girişimler sonucu geri getirtirilerek yerlerine konmuş. Nargül bizlere bu bilgileri verirken, Rusların Ahmet Yesevi'nin manevi gücünü yok etmek amacıyla türbenin bulunduğu külliyeyi Kültür Park müzesi haline

getirdiklerini, dini amaçlı ziyareti ve ibadeti yasakladıklarını, buna rağmen pek de başarılı olamadıklarını anlatıyordu. O anlattıkça içimizdeki kızgınlık artıyor, daha sonra Türklerin İslamiyeti tam olarak anlamasındaki manevi rolü, sade üslubuyla Türkçe söylediği "Hikmet"lerle dinimizi, kültürümüzü, kendimizi tanımamızı sağlaması, dostluk, sevgi ve hoşgörüyü öğütlemesi sonucundaki o manevi gücü hiçbir şeyin yıkamayacağını düşünerek rahatlıyoruz. Türbenin mihrabında Kur'an-ı Kerim okuyan imamın, oldukça kalabalık bir cemaat tarafından dinlenmesi de bu düşüncemizi pekiştiriyor.

Birçok kerameti olduğu bilinen Yesevi Hazretlerinin ölümünden sonra da kerametlerinin devam ettiği söyleniyor. Hatta külliyenin de böyle bir keramet sonucu yapıldığı rivayet ediliyor. Rivayet şöyle: Yesevi, kendisinden iki asır sonra yaşayan Emir Timur'un rüyasına girerek Buhara'nın fethini müjdeliyor. Rüyası gerçekleşen Emir Timur, Hoca'nın kabrinin olduğu yere türbenin yapılması emrini veriyor. Rehberimizden bildiğimiz konuları yerinde bir kez daha dinlemek bizi tarif edemeyeceğimiz bir ruh haline sokuyor.

Gözlerimizle muazzam kubbeleri, duvarlardaki çinileri, kapılardaki oymaları ve türlü nakışları hayranlıkla izlerken, türbe girişindeki sadelik dikkatimizi çekiyor. Türbe kapısının üstündeki tahta çıkmalara, adeta oradaki manevi havayı solumak üzere kuşlar konuyor…Sanki Hakk'ı tesbih ediyorlar…

Türbe, o dönem, Türkistan'ın en ünlü mimarı Hoca Hüseyin Şirazi tarafından iki yılda tamamlanıyor. Daha sonra yine Emir Timur'un isteğiyle dergah, mutfak, hamam, çilehane, Cuma mescidinin eklenmesiyle külliye halini alan türbenin oldukça geniş bir arazi içinde bulunması bizi bir kez daha etkiliyor. Türbenin solunda bitirilmemiş haliyle Ecem Han Türbesi duruyor. Rehberimizin dediğine göre Emir Timur öldüğü için yarım kalmış. Çilehan'ye geçerken Hz. Muhammed'in 63 yaşında vefat etmesi nedeniyle Yesevi de o yaşa gelince toprak altında bir hücre yaptırıp ömrünün geri kalan kısmını geçirdiği çilehaneye geçiyoruz. Burada, rivayete göre Yesevi Hazretleri'nin 63 sene de yer altındaki bu hücrede yaşadığı ve bu nedenle Yesevi dergahına "İki cihanın eşiği" denildiğini hatırlıyoruz. Çilehanenin bahçesindeki çiftçilikle ilgili bir çok alet edavat dikkatimizi çekiyor. Bu da bize Yesevi'nin İslam imanın gereği her müslümanın çalışmasını, kendi alınteriyle kazanıp yaşamasını emretmesinden yola çıkarak tahta kaşık, kepçe yaptığını ve müritlerine de ibadet dışındaki zamanlarında çalışmalarını öğütlediğini hatırlatıyor.

Çilehanenin müzeleştirilen bölümünde, Yeseviliğin uzandığı dergahların isimleriyle

yüzyıllara göre verildiği dünya haritasını görünce çok etkileniyoruz. Özellikle Fas'tan Makedonya'ya ve Anadolu'ya kadar bütün dergahlar tek tek gösterilmiş. Ülkemizdeki bu tip yerlerde de böyle bir anlayışın olmadığını görmenin üzüntüsünü içimizde hissediyoruz.

Külliyenin içinde Timur'un halasının türbesinin bulunması, Emir Timur'un bu dergaha ne kadar önem verdiğinin başka bir göstergesi...

Türbeden ayrılırken, alabildiğine geniş arazide, kışın eksi 40 dereceye varan soğuk nedeniyle tamamı toprağa gömülü gül fidelerinin, yüzlerce tümsek şeklinde karşımızda durduğunu görüyoruz. Nevruz haftasından itibaren tümseklerden gül fidelerinin çıkarıldığını ve Mayıs ayı geldiğinde, her renk gülün, kokuları ve görüntümleriyle ziyaretçileri cezbettiğini rehberimiz coşkuyla dile getiriyor ve muhakkak bu manzaranın zamanında görülmesi gerektiğini söylüyor.

Külliyeden ayrılıp otobüsümüze doğru giderken Yesevi'nin, günümüzde her güzel geleneğimizi yozlaştıran, güzel Türkçemizi bilerek bozanlara ta o dönemde ders veren bir "Hikmet" ini hatırlıyoruz:

Sevmiyorlar bilginler, sizin Türkçe dilini.
Erenlerden işitsen açar gönül dilini.
Ayet Hadis anlamı Türkçe olsa anlarlar.
Anlamına erenler, başı eğip uyarlar.
Miskin Hafız Hoca Ahmet yedi atana rahmet.
Fars dilini bilir de sevip söyler Türkçe'yi

Türklüğün ve İslamiyetin o üstün vasıflarıyla yetiştirdiği Alperenler sayesinde Alperenler Ocağı olarak anılan o büyük dergahı görmenin iç huzuruyla ALLAH'a şükrederek otobüslerimize biniyoruz ve Türk dünyasının bilim merkezi olarak kurulan Ahmet Yesevi Üniversitesini görmeden Kazakistan'dan ayrılmak istemiyoruz.

Üniversite kamptüsünde yetkililerce karşılanıyoruz. Rektörlük binası içinde daire şeklinde bir oda Türk Tarihi Müzesi olarak düzenlenmiş. Odanın tam ortasında beş altı basamakla çıkılan bir platformdan duvarlardaki resimler daha net görüntüyor. İnsanın yaradılışından itibaren 21.yüzyıla kadar kronolojik olarak Türk tarihindeki en önemli olaylar, duvarlarda, resimlerle anlatılıyor. Hayranlıkla resimleri izliyor, Türk olmanın gururunu yaşıyoruz. Ülkemizde böyle bir müzenin olmamasına hayıflanıyoruz. Resimlerin altında vitrinler içinde dönemlere göre, Kazak Türklerinin giysileri sergilenmiş. Vitrinlere pürdikkat bakarken sonradan bizim için hazırlandıklarını öğrendiğimiz, yerel giysili iki Kazak kız öğrenci müzeye giriyor. İkiz kardeşlerle fotoğraf çektiriyoruz. Konferans salonlarını ve girişteki üniversite kamptüsünün gösterildiği maketi inceledikten sonra üniversite mensuplarıyla vedalaşıyor ve Taşkent'e dönmek üzere otobüsümüze biniyoruz.

Yine bozkırlar, ovalar aşarak gündüzün ışığıyla çevreyi inceleyerek Türkistan'dan Çimkent'e doğru ilerliyoruz. Çoğunluğu yer evleri diye adlandırılan tek katlı, bitişik evler, çok nadir değişik mimariyle yapılan binalar gözümüze ilişiyor. Çok katlı binalar yok denecek kadar az. Bu manzara, - çevremizdeki yükselen binalardan, neredeyse, nefes alamayacak durumda kaldığımız şehirlerden geldiğimizden olacak- gözlerimizi dinlendiriyor. Bir süre sonra tek düze manzara, tek katlı evler, hayvan sürüleri, yani kırsal görüntünün hep aynı şekilde devam etmesinden olacak bazılarımız uyuklamaya başlıyor. Uyumayanlar ise Türkistan Pirinin dergahının ruh dünyamızda bıraktığı izleri, bu konudaki duygu ve düşüncelerini birbirleriyle paylaşıyorlar.

Herkes Türk-İslam sentezinin gerçek manada temelinin atıldığı bu büyük dergahı ziyaret etmenin mutluluğunu yaşıyor. Kazakistan'dan ayrılma vakti yaklaşırken Türk birliğinin sağlanması dilek ve temennisiyle Kazakistan'a veda ediyor, zamanın içinde yol alıyoruz...

ZORUNLU HİZMET BÖLGELERİ HAKKINDA OKUL YÖNETİCİLERİNİN GÖRÜŞLERİ

Murat DEMİR

Türkiye gelişmekte olan dünya ülkelerden biridir. Ülkemizin birçok problemi vardır. Bunların başında da "eğitim problemleri" gelmektedir.

Millî Eğitim Bakanlığı (MEB) tarafından 2000'li yıllarda norm kadro uygulamasına geçilerek okullardaki öğretmen mevcutlarının o eğitim kurumunun ihtiyacına göre adil biçimde dağılması sağlanmaya çalışılmıştır. Bu uygulamaya rağmen yine birçok eğitim kurumunda öğretmen açığı kapatılamamıştır.

Türk eğitiminin problemlerinden biri de bölgeler arası öğretmen dağılımıdır. Ülkemizin bazı yörelerine öğretmenler gitmek istememektedir. Öğretmenlerin gitmek istememe sebeplerinden bazıları coğrafi, ekonomik, nüfus dağılımı, bölgeler arası geri kalmışlık vb. olarak sayılabilir. Öğretmen açığı olan yerleşim yerlerinde "ücretli veya sözleşmeli öğretmenlerle" açık kapatılmaya çalışılmaktadır. Ancak bu uygulama da yetmemektedir.

Bundan dolayı MEB öğretmenlere zorunlu hizmet uygulaması getirmiştir. Zorunlu hizmetin amacı, mahrumiyet bölgelerindeki eğitim ve öğretimin aksamaması için öğretmenlerin burada belli bir süre görev yapmasını sağlamaktır.

3 Mart 2006'da yayınlanan Resmî Gazete'de zorunlu hizmet bölgeleri il seviyesinden ilçe seviyesine alınmıştır. Bu son değişiklikle Kocaeli'nin Gebze ilçesi de zorunlu hizmet bölgesi kapsamına alınmıştır. Bu uygulamayla Gebze'de öğretmen açığı kapatılmaya çalışılmaktadır. Bu uygulamayla Gebze ilçesinin öğretmen açığının kapanması veya açığın en aza inmesi hedeflenmiştir.

Bu çalışmada Gebze'de görev yapan ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarında görev yapan okul yöneticilerinin "Millî Eğitim Bakanlığı Zorunlu Hizmet Bölgeleri (Gebze) Hakkındaki Görüşleri" alınmıştır. Okul yöneticilerinin ne düşündükleri araştırılmıştır.

2006 yılında Gebze'nin toplam öğretmen açığı 1041 kişi iken, 2007 yılında toplam öğretmen açığının 877 kişiye düştüğü görülmektedir. Bu açık sayılarının hesaplanmasında temel ve genel kültür dersleri esas alınmıştır. Meslekî branşlar dikkate alınmamıştır.

2006 yılı il içi öğretmen atamalarında Kocaeli genelinde en çok tercih edilen okul sayısı 1737 okulla Gebze'dir. 2006 yılında en çok il içi öğretmen ataması 338 öğretmenle Gebze'ye yapılmıştır. Bu tercih ve atamalarda Gebze'nin zorunlu hizmet bölgesi olması etkili olmaktadır.

Gebze'de görev yapan 12 ilköğretim ve 3 ortaöğretim kurumu (lise) yöneticisiyle görüşülmüş ve aşağıdaki bulgulara ulaşılmıştır:

Görüşü alınan yöneticilerin tamamı Gebze'nin zorunlu hizmet bölgesine kapsamına alınmasını isabetli bulduğunu belirtmektedir.

Öğretmenlerin Gebze'yi tercih etmemelerinin sebeplerinden biri olarak hayat pahalılığı gösterilmektedir. Hayat pahalılığının içinde kiraların yüksek ve temel ihtiyaç malzemelerinin pahalı olması yer almaktadır.

Güvenlik konusu öğretmenlerin Gebze'yi tercih etmemelerinin en büyük sebebi olarak gösterilmektedir. Gebze ile ilgili basında ve yayın organlarında sürekli olumsuz haberlerin çıkması, Gebze dışında yaşayan insanlarda Gebze'de sürekli olaylar oluyormuş ve güvensiz bir yerleşim yeri intibahı oluşturmaktadır.

Yöneticilerin bir kısmı öğretmenlerin Gebze'yi tercih etmemelerini nüfus yapısına bağlı olarak kültür farklılıklarını göstermektedir. Gebze'nin farklı kültürlere sahip olması da öğretmenler arasında önemli bir problem olarak algılanmaktadır. Gebze'nin sürekli göç alması ve kötü şehirleşme kültür yapısıyla ilgili ayrı problem olarak açıklanmaktadır.

Diğer bir sebep olarak Gebze'nin sanayi bölgesi olması gösterilmektedir. Sanayi bölgesi olması çevre kirliliğine sebep olmakta-

dır. Buna bağlı olarak hava kirliliğinin artması öğretmenlerde sağlık endişesi oluşturmaktadır. Hava kirliğiyle ilgili basın ve yayın organlarında çıkan haberler Gebze'yi dışarıdan yaşanamaz bir şehir hâlinde göstermektedir.

Zorunlu hizmet bölgelerinin Millî Eğitim Bakanlığı tarafından il seviyesinden ilçe seviyesine alınmasının isabetli bir karar olduğu belirtilmektedir.

Zaman zaman zorunlu hizmet ile ilgili aflar çıkması öğretmeleri olumsuz yönde etkilemektedir. Bu tür afların öğretmenlerin psikolojisini olumsuz yönde etkilediği, öğretmelerin moral ve motivasyonunu bozduğu düşünülmektedir. Bu tür afların güveni azalttığını ve güvenin olmadığı yerde verimin düşeceği ifade edilmektedir.

SONUÇ

MEB son yıllarda birçok alanda çalışmalar yapmaktadır. Bu çalışmaların başında öğretmen açığı olan yerleşim yerlerinde bu açığın kapanması ve öğretmen dağılımının daha adil olmasıdır.

Gelecek yıllarda Gebze'nin öğretmen açığının kapanması veya açığın en aza inmesi beklenmektedir. Açığın kapanması veya en aza inmesiyle Gebze'nin eğitim seviyesinin yükselmesi beklenmektedir.

Görüşleri alınan kurum yöneticileri öğretmenlerin Gebze'yi tercih etmemelerinin sebebi olarak hayat pahalılığı, kira miktarlarının yüksek olması ve konut açığını göstermişlerdir.

Görüşleri alınan okul yöneticileri öğretmenlerin Gebze'yi tercih etmemelerinin sebebi olarak kültür yapısını göstermişlerdir. Öğretmenlerin Gebze'de çalışmak istememelerinin bir diğer sebebi olarak güvenlik konusunu göstermiştir. Öğretmenler güvenli bir ortamda çalışamayacaklarını düşündükleri için Gebze'yi tercih etmemektedir.

Ayrıca sanayi bölgesi olması dolayısıyla hava kirliliğiyle ilgili basın ve yayın organlarında çıkan olumsuz haberler Gebze dışında yaşayanlarda şehirle ilgili olumsuz yargılara sebep olmaktadır.

ÖNERİLER

1.Gebze'de daha fazla konut yapılmalı ve artan konut sayısına bağlı olarak kiraların miktarı da azalacaktır. Gebze'de görev yapan öğretmenlere bölge tazminatı uygulanarak kira desteğinde bulunulmalıdır.

Temel ihtiyaç mallarının fiyatları düşürülmelidir. Bunun için belediye ve kaymakamlık gerekli önlemleri almalıdır.

2.Gebze daha güvenli bir şehir hâline getirilmelidir. Okullardaki güvenlik önlemleri artırılmalı (kamera, güvenlik görevlisi alımı vb.). Emniyet Müdürlüğü, Kaymakamlık, Valilik ve İçişleri Bakanlığı gerekli tedbirleri Millî Eğitim Bakanlığı ile koordineli olarak almalıdır.

3.Mesleğe yeni atanan öğretmenlere öğretmenlik, formasyon ve çalışacağı bölge hakkında hizmet içi eğitim verilmelidir. Çalıştığı bölge ile ilgili hizmet içi eğitim alan öğretmenler bölge halkıyla daha erken kaynaşacaktır. Öğretmenler Gebze'de yaşayan insanları daha erken tanıyacakları için Gebze'ye daha çabuk uyum sağlayacaklardır. Formasyon ve öğretmenlikle ilgili hizmet içi eğitim alan öğretmeler ilk yıllarında daha az zorluk çekeceklerdir. Böylece öğretmenin kendine özgüveni daha erken gelişecek ve mesleğini daha çabuk sevecektir.

4.Gebze ile ilgili basın ve yayın organlarında çıkan olumsuz haberlere karşın; olumlu haberlere daha fazla yer verilmelidir. Gebze'de bulunan TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezi, Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü ve sanayi kuruluşlarındaki gelişmelere ve diğer olumlu gelişmelere basın ve yayın organlarında daha fazla yer verilmelidir. Bu kuruluşlar Gebze için iyi bir fırsattır. Olumlu haberleri duyan öğretmenler Gebze'yi tercih edeceklerdir.

5.Gebze şehir merkezinden uzaklaşan ve yeni açılan okullarda zorunlu hizmet yapan öğretmen sayısının ve öğretmen açığının daha fazla olduğu gözlenmiştir. Bundan dolayı zorunlu hizmet bölgeleri il veya ilçe içerisinde belde seviyesine kadar indirilebilir.

HERŞEYİN ÖZÜ: ÇEKİRDEK

Kamuran ARIKAN
TES Eskişehir Şb. Teşk. Skr.

İnsanoğlu,var olduğundan bu güne kadar farklı değişmelerle ve gelişmelerle iç içe olmuştur. Bu gelişme ve değişmelere de ayak uydurmaya çalışmıştır. Bu süreçte bazı toplumlar gelişmiş bazıları değişmiş , bazıları ise yok olmuştur. Türk toplumu ise yok olanlar grubuna hiç girmemiştir. Girmiş olsaydı da Türk'ten söz edilemezdi. Türk'ün varlığının iki nedeni olmuştur. Bunlardan birincisi her şeyden üstün tuttuğu dini. İkincisi ise varlığının göstergesi kültürüdür. Bu kültür ise toplumun dilini, geleneklerini ve göreneklerini kapsamıştır. Kısacası toplumun çekirdeğini; dini ve kültürü oluşturur.

İnsanlardaki özenti duygusunun neden kaynaklandığını hiç kendimize sorduk mu? Bir kimyacı olarak bu soruyu kendime sorduğumda... Ben de canlı ve cansızların en küçük yapı taşı atoma baktım. Atomunda bazı durumlara özendiğini gördüm ki bunun sonucunda da bileşikler oluşur. Bu konuyu biraz daha açarak bir bileşik oluşumunu ele alalım. Bu örneğimiz yemek tuzunun oluşumudur. (NaCl) Sodyum elementi tek başına günlük hayatta hiçbir alanda kullanılamaz. Klor elementi de aynı şekildedir. Bunlar, birleşerek yemek tuzunu oluştururlar, yani hem sodyum hem de klor bir özenti sonucunda kendi özelliklerini kaybederek yeni bir madde oluşturmuşlardır. Bütün bileşiklerin bu değişim ve özenti üzerine kurulduğunu düşünebiliriz.

Bütün bu bilgiler ışığında şu soruyu kendimize soralım yemek tuzundan tekrar sodyum ve kloru geriye elde edebilir miyiz? Bu sorunun cevabı: Elbette evet (elektroliz ile) pekâlâ bir özenti sonunda özelliklerini kaybeden sodyum ve kloru geriye nasıl elde et-

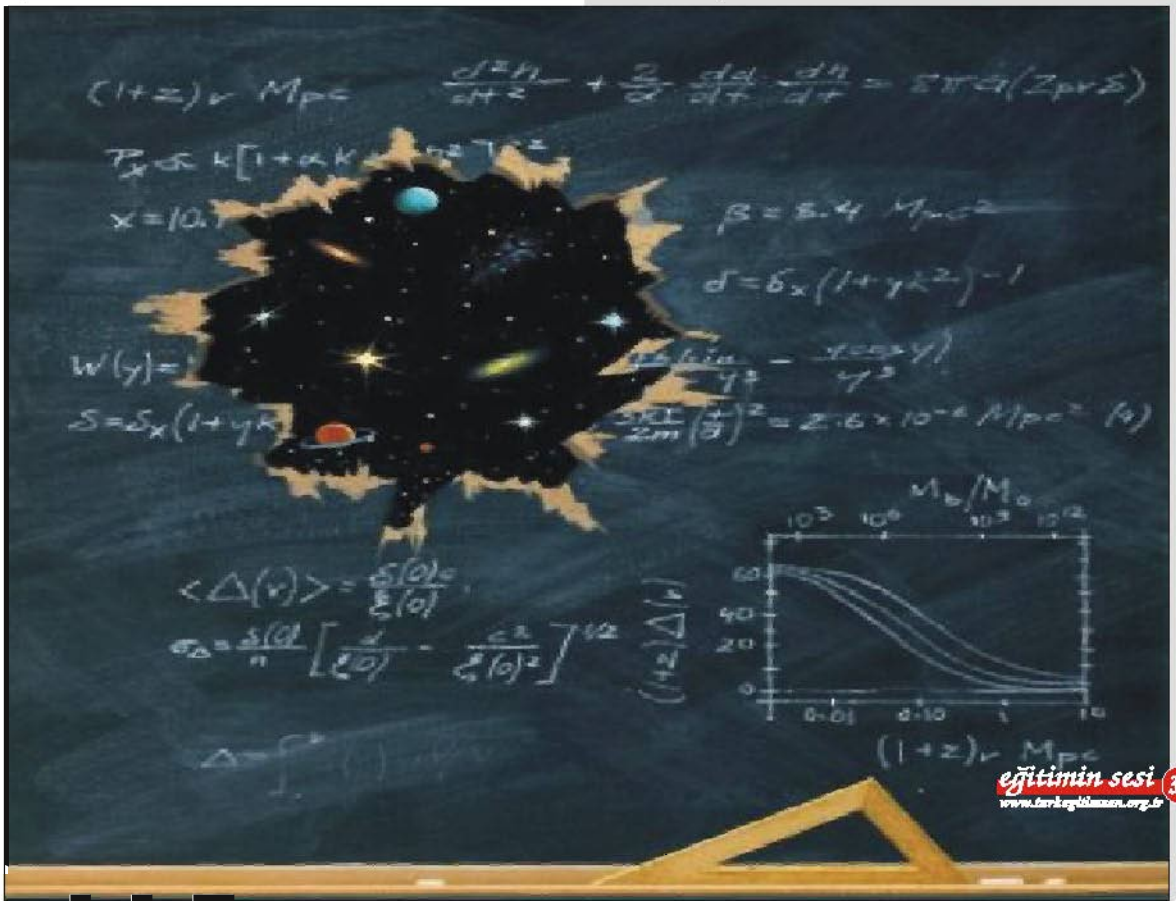

tik. Bu sorunun cevabında bütün Türk toplumunu ilgilendiren bir gerçek vardır ki Türk'ü dünya üzerinde var eden sebep de odur. Sodyum ve klor elementleri bütün özelliklerini kaybetmelerine karşın bir yapılarını korurlar ki o da çekirdekleridir. Bu atomların çekirdekleri değişmediği için geri elde edilebilmişlerdir.

Türk toplumunun da yıllar boyunca bazı durumlara özendiğini görüyoruz. Çok azda olsa bazı özelliklerinin kaybolduğunu da söyleyebiliriz. Ancak Türk toplumunun son yıllara kadar çekirdeğinin (dininin ve kültürünün) değişmediğini çok rahatlıkla söyleyebiliriz. Bunun en yakın örneği şu olmuştur: Osmanlı'nın son yıllarındaki Batı özentisi bizi Sevr'e götürmüştür. Ancak bu toplumun çekirdeği sağlam olduğu için Yüce Allah'ın izniyle bütün komutanlar ve M.Kemal ATATÜRK'ÜN önderliğinin elektrolizi ile toplum özüne dönmüş ve kurtuluş savaşı kazanılmıştır. Bu gelişmeler bize şunu göstermiştir. Türk toplumu çekirdek yapısını değiştirmeyen bütün yeniliklere açık olmuştur.

Esaslı olarak, günümüze de bakarak şu soruyu kendimize soralım Çekirdek bozulursa ne olur? Atomun çekirdeği bozulduğu zaman, atom bombası oluşur. Atom bombasının da yakın tarihte Hiroşima ve Nagazaki'ye neler yaptığını çok iyi biliyoruz. Çekirdek bozulmasında ayrıca geriye dönüşüm yoktur. Son zamanlarda gelişme ve değişme olarak sunulan bazı durumların Türk toplumunun çekirdek yapısını değiştirmeye yönelik olduğunu görüyoruz. Toplumdaki ahlak çöküntüsü, güven bunalımı, birbirinden uzaklaşma, şiddettin artması, bananecilik, dinde modernize hareketleri, dilde yozlaşma, Türklük bilincinin yok edilmek istenmesi... Sayamayacağımız birçok belirti bunu durumu ispatlar durumdadır. Bunun sonunda da şu gerçek ortaya çıkıyor ki en kötüsü de budur Toplumun içine bir atom bombası düşmüş ve toplumu yavaş yavaş yok etmektedir.

Türk toplumunun hizmet kademesinin en üstünden en altına kadar olan insanların şu gerçeği çok iyi bilmeleri gerekir. Çekirdeği bozulan bir atomun geri dönüşümü yoktur. Bundan dolayıdır ki bizlere düşen görev Türk toplumunun çekirdek yapısını bozmadan korumaktır. Türk toplumunun varlığı da buna bağlıdır.

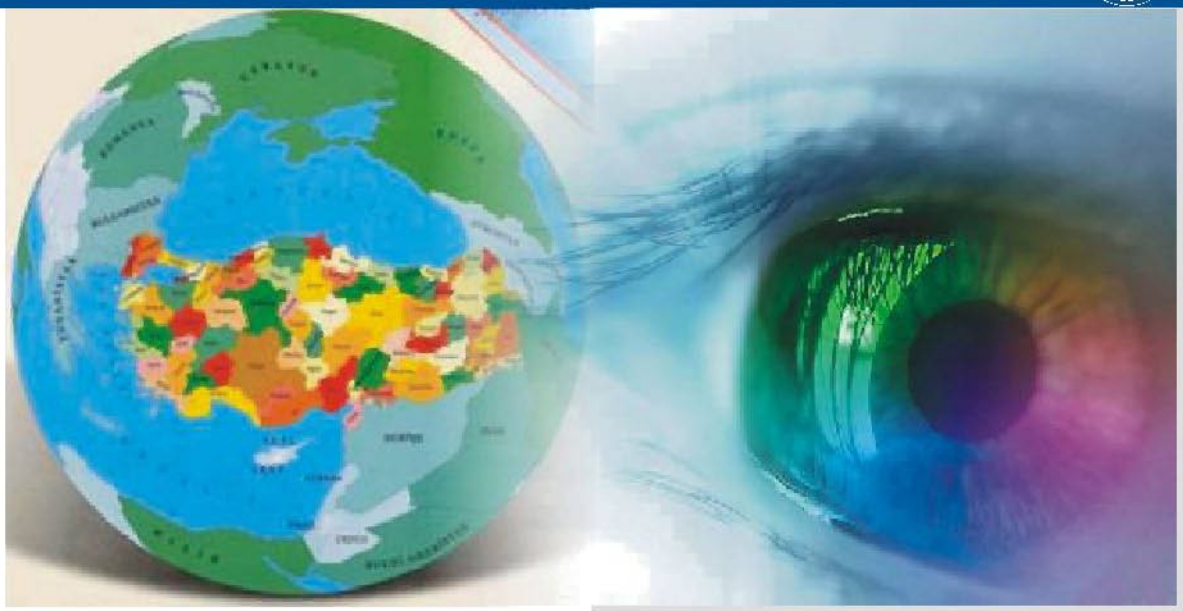
SİSTEMDEKİ ADALETSİZLİK

Ömür KUZĞUN

TES Kayseri 2 Nolu Şb. Dış İlş. Bsn. Skr.

Yelpazenin her kanadında bulunan Siyasi partiler seçilip, iktidar olduklarında kendilerini her ne hikmetse tüm halkın iktidarı gibi değilde, kendi yelpazelerini kıstas alıp, yelpaze siyaseti yaparak kendi düşüncelerindeki insanların oyuncağı olma gayreti içine girmektedirler. Yaptıkları her şeyde o dar çevreyi memnun ederken, halkın büyük kısmını memnuniyetsiz ve huzursuz etmektedirler. O dar çevreye bütün imkanları kullandırırken, bu imkanlar doğrultusunda o dar çevre mutlu olur ve onların mutluluğunu halkla karıştırıp, halkın çok mutlu diyerek, etrafa gülücükler saçarlar. Ülkenin bütün yönetimini, halkın içinden ehil olana değilde, benden olsun mantığı ile o dar çevreden gelen kurnaz, uyanık insanlara emanet ederler. Emanet edilen o güzelim kurumlar, o çevrenin arpalığı gibi kullanılır, sadece kendi zihniyetinden kimseleri faydalandırarak, haktan hukuktan ve adaletten bahsedip, halka şirin gözüktürler. Bu şekilde Böyle düşünen iktidarlar ise halkı sadece seçimden seçime hatırlayıp meydanlarda ahkam keserler. Sonuçta bu şekilde düşünen iktidarlar kendilerini seçimden sonra **parti çöplüğünde** bulurlar.

Şimdiki iktidarında diğer iktidarlardan bir farkı olmadığı, **tüm halkı unutarak** kendi ekseni etrafında bulunan kimseleri kendinden zannedip, fırsatları ve imkanları bunlara koklattığı görülmektedir. Bu günün şanslıları yarın o şanslar elinden alındığında kimseye bir laf ve söz edemezler çünkü, bu günkü iktidarın temsilcileri haksızlık yaparak, küçük çıkarlar için bir çok kimsenin hakkına göz dikmişler ve hak etmedikleri hakları kullanmışlardır. Örneğin Son çıkan ve iptal edilen Yönetici Atam Yönetmeliği gereği, sınavı kazananların hakkı olan Müdür ve Müdür Yardımcılığı görevlerine, yandaş kabul ettiklerini bir gecede atamış ve çalıştık hak ettik mantığı ile bizlere bu durumu kabullendirmişlerdir. Sınavı kazananlar ise bu durumu Allah'a havale etmişlerdir. Sınavı kazanan bir dostumun ağzından çıkan kelimelerin anlamlı olduğunu belirtip, düşüncelerini şu güzel ve manalı sözlerle ifade ederek; **Ya kardeş haşa, bunların diniyle bizim dinimiz farklı, bizim dinimizde adamcılığın, kayırmacılığın, yandaşçılığın ve adaletsizliğin yeri yoktur, eğer bunlar haşa Müslüman'sa ben değilim deyerek öfkelenmiştir.** Mazlum edebiyatı yaparak iktidara talip olanlar yukarıdaki olayda masumiyetin ve mağduriyetin farkına bile varmayanlar ahrette ne yapacaklar belli değil. Yatlarla ve mısırlarla mağduriyet siyaseti güdülmez, asıl mağdur olanlar asgari ücretle sigortasız çalışanlardır. Evine bir ekmek götürmek isteyen eli nasırlı insanlardır. KPSS sınavına girip yıllarca atamayı bekleyenlere gençlere, bütçemiz yok ondan sizleri atayamıyoruz diyenler, Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan sınava girmemiş 218 bin geçici işçiye kadro vermesi adaletsizliğin ve mağduriyetin ta kendisidir. Kamu kurumlarında üç kuruş kar edeceğim diye personelini 4/B ve 4/C'li çalıştırıp, kurum müdürlerinin insafına bırakan ve kölelik sisteminin önünü açan bu karar bir düzensizliktir. Aynı kurumda çalışıp ta aynı işi yapanların farklı ücret almaları adaletsizliğin ta kendisidir. Bu ve Buna benzer olayları mağduriyetin bir göstergesi olarak kabul etmekteyiz. Bu olayları tırmandıran siyaset, bireyleri devletiyle mahkeme-

lik yaparak, bireylerin devlete güven duygusunu sarsıntıya uğratacak olaylar olduğunu söylemek isterim. Bu tür olaylar, biz sendikacıları çok etkilemekte ve bizleri üzüntüye sevk etmektedir.

Değerli eğitim çalışanları ezelden gelen bir hastalıktan bahsettim, hastalığın teşhisi **kayırmacılık, adamcılık, yandaşçılık ve kısaca adaletsizliktir.** Yarınlar içinde bu hastalık devam edecek ve her iktidar değiştiğinde devletine küs insanlar meydana getirecektir. Çünkü Siyasi iktidarlar hizmetini, bu bizdedir deyip o biz olanlara tüm hakları verecektir. Yukarda bahsettiğim hususlar dün ne durumda ise yarınlarda da aynı durum gözükecektir. Bizler eğitim çalışanları olarak, eğittiğimiz gençlere halkı bir bütün olarak algılatıp, guruplara ayırmadan eğitmeliyiz. Milli eğitimin temel amaçlarından biri olan Milli birliğimiz konusunda öğrencileri eğitirken Türk milletini bir bütün olarak göstermeliyiz. Sağ - Sol gibi fikir ayrımına, hiç olmayan ırk ayrımına, Erkek Kız gibi cinsiyet ayrımına ve Alevi Sünni gibi din ayrımına dikkat etmeli olabildiğince bu yanlış ifadelerden öğrencileri uzak tutmalıyız. Her türlü çevreye (Televizyon Programı, Arkadaş çevresi, Ailenin etkisi ve diğer unsurlara) dikkat edip, devletin diğer kurumlarıyla eş güdümlü çalışarak bu işin üstesinden gelmeliyiz. Yoksa bu hastalık bizi içten içe kemirerek, devletine düşman bireyler yetiştirip, ülkenin varlığını tehlikeye sokacak durumlarla karşı karşıya kalırız.

Değerli eğitim çalışanları, Anayasamızda belirtildiği gibi **Türkiye Cumhuriyetini kuran unsur Türk Milletidir** ilkesinden yola çıkarak tüm halkımızı Türk olarak kabul etmeli ve üst kimlik olarak Türklüğü almalıyız. Diğer unsurları **Türk Milletini oluşturan değerler** olarak benimsemeliyiz. Bu ifadeler sonuçunda Türk Milliyetçiliği fikrini kabullenip, insanımıza o gözle bakmalıyız. **Türk Milliyetçiliği fikri ayrıcalığı, ayrımı, benden ve senden mantığını men eden, tümüne aynı gözle bakan bir sistemdir.** Milli Eğitim ise Türk Milliyetçiliği fikrinden faydalanarak gelecek nesilleri bu fikirle yetiştirmelidir. Yoksa gelecekte kabileciliğin bile ülkenin varlığını tehdit edeceği unutulmamalıdır. Bizler eğitimci olarak ülkemizin varlık sebeplerini koruyacağımız için kısa zamanda öğrencilerimize, Türk Milliyetçiliği fikriyle halkımızın tek millet olduğunu kavratmalı ve bu şekilde eğitime devam etmeliyiz.

Değerli eğitim çalışanları, **karşı bireye ne kadar tahammül edebiliyorsak o kadar demokrat ve o kadar insanız.** Eğer tahammülü-

müz az ise yetişme ortamımızı gözden geçirip, kendimize bir çeki düzen vermeliyiz. Herkes aynı düşünceyi düşünecek diye bir mantıkla olaya bakarsak bu mantığın insanın yaratılışına aykırı olduğunu vurgulamak isterim. Öyle insanımız var ki karşı tarafın aldığı nefesten bile nefret eden, ortamdaki varlığını bile istemeyen tiplemelerdir. Birbirimize karşı tahammül sınırlarını zorlamalı ve saygılı olmalıyız. Örneğin Baş örtüsü takmış bir bayanın açık giyimli kimseye gösterdiği tahammülün aynısını, açık giyimlinin de baş örtülüye göstermesini temenni ederiz. Daha düne kadar tüm bayanlarımızın başının örtük olduğunu ve ninelerimizin de başlarının hala kapalı olduğunu unutmamalıyız. Baş örtüsünü inancı gereği takanlara bir kat daha saygı göstermeliyiz ki toplum huzurunu garanti altına alalım. Yoksa insanlar arasında görünmeyen bir kinin ve düşmanlığın başlamasına yol açarız ki (Allah Muhafaza Eylesin) bu durumda, karşı tarafa tahammül edemeyen ve hatta nefesinden bile nefret eden bir toplum meydana getiririz ve toplumu çatışma ortamına iteriz. Değerli eğitimciler bu işin üstesinden gelecek yine bizleriz. Bu durumda öğrencileri eğitirken bir birine tahammül eden bireyler olarak yetiştirip, bir birine karşı saygılı olmayı öğretmeliyiz. Amaçlarımızdan birinin de bu olması gerektiğini vurgulamak istiyorum.

Değerli eğitim çalışanları, **nokta kadar çıkar için virgül kadar eğilen** eğitimciler istemiyoruz. Tayin için, atama için her ne hikmetle olursa olsun torpilin, adamcılığın ve sistemdeki adaletsizliğin karşısına bizler dikilmedikçe hep bu olumsuzluklardan şikayet edip dururuz. Bir tayin için A partisinin, Belde başkanını veya bir üyesini devreye sokmak, hem kurumları yıpratırken hem de kurum çalışanının boynunun bükük kalmasına fırsat vermektedir. Hizmet yılına, puanına, kariyerine ve liyakatine göre yapılan işlemlerde herkes hakkına razı iken bazılarımızın adaletsizlik hastalığından dolayı bazılarını devreye sokması her şeyin kokuşmasına sebep olmaktadır. **Kurumlarımız kokmasın ve kokuşturulmasın.** Saygılarımla!

TÜRKİYE KAMU-SEN ARAŞTIRMA GELİŞTİRME MERKEZİ TARAFINDAN HAZIRLANAN NİSAN AYI ASGARİ GEÇİM ENDEKSİ

Türkiye Kamu-Sen Araştırma Geliştirme Merkezi'nin yapmış olduğu 2007 Nisan ayına ait asgari geçim endeksi sonuçları açıklanmıştır. Türkiye İstatistik Kurumu'ndan alınan NİSAN 2007 fiyatlarına göre yapılan araştırmada **çalışan tek kişinin yoksulluk sınırı 1.114,41 YTL olarak hesaplanmıştır. Dört kişilik bir ailenin asgari geçim haddi ise 2.216,58 Yeni Lira olarak belirlenmiştir.** Sonuçlar dört kişilik bir ailenin asgari geçim haddinin bir önceki aya göre % 0,71 oranında arttığını göstermektedir. Çalışan tek kişinin açlık sınırı ise bir önceki aya göre % 0,72 oranında artarak, 848 Yeni Lira 1 Kuruş olmuştur. **Türkiye'de 4 kişilik bir ailenin ortalama gıda ve barınma harcamaları toplamı 2007 yılı Nisan ayında 861,27 Yeni Lira olarak tahmin edilmiştir.**

Yapılan araştırmada, 4 kişilik bir ailenin sağlık kuruluşlarının belirlediği gibi sağlıklı bir biçimde beslenebilmesi için gerekli harcamanın Nisan 2007 verilerine göre günlük 16,34 YTL olduğu belirlenmiştir. Toplam tüketim harcamaları içinde gıda harcamalarının payı % 22,11 ve **ailenin aylık gıda harcaması toplamı ise 490,05 YTL olmuştur.** Nisan 2007 itibarı ile ortalama 945,93 YTL ücret alan bir memurun ailesi için yaptığı gıda harcaması, maaşının % 51,8'ini oluşturmuştur. Türkiye İstatistik Kurumu verilerinde bulunan konut gideri ise Nisan 2007 ortalama maaşının % 38,7'sine denk gelmiştir. Buna göre bir memur, ortalama maaşının %90,5'ini yalnızca gıda ve barınma harcamalarına ayırmak zorunda kalmıştır. Diğer ihtiyaçları için ise maaşının % 9,5'i ile yetinmiştir. Ortalama ücretle geçinen bir memur ailesinin ulaşım, sağlık, eğitim, haberleşme, giyim gibi diğer zorunlu ihtiyaçlarını karşılaması için Nisan 2007 maaşından geriye yalnızca 89,86 YTL kalmıştır.

Kasım 2002=100 olarak kabul edildiğinde Türkiye Kamu-Sen ARGE Merkezi tarafından hazırlanan açlık sınırı endeksi 168,91 olurken; yine Kasım 2002=100 olarak hesaplanan TÜFE endeksi 160,90 olarak hesaplanmıştır. Buna göre anılan dönemde açlık sınırındaki artış TÜFE'den % 4,74 daha fazla olmuştur.

TÜRKİYE KAMU-SEN ARAŞTIRMA GELİŞTİRME MERKEZİ TARAFINDAN HAZIRLANAN NİSAN AYI ASGARİ GEÇİM ENDEKSİ

(Nisan 2007)

Gider Kalemleri	Çalışan Tek Kişi	Çalışmayan Eş	0-6 Yaş Çocuk	6-15 Yaş Çocuk (Okula Giden)	4 Kişilik Aile Toplam	Pay %
GIDA	4,235	4,235	3,630	4,235	16,335	22,11
ISINMA	6,198				6,198	8,39
AYDINLANMA	1,067				1,067	1,44
BARINMA	12,214				12,214	16,53
SAĞLIK	0,604	0,604	0,604	0,604	2,416	3,27
ULAŞIM	4,747	4,747		3,323	12,817	17,35
HABERLEŞME	0,972	0,972		0,972	2,916	3,94
GİYİM	1,104	1,104	1,104	1,104	4,416	5,98
TEMİZLİK	2,271	2,271	2,271	2,271	9,084	12,29
EĞİTİM KÜLTÜR	0,601			2,688	3,289	4,45
SPOR	0,928				0,928	1,26
TATİL	0					0
ÇEVRE VE SU	0,787				0,787	1,07
EV EŞYASI	1,419				1,419	1,92
1 GÜNLÜK TOPLAM	**37,147**	**13,933**	**7,609**	**15,197**	**73,886**	**100**
1 AYLIK TOPLAM	**1.114,41**	**417,99**	**228,27**	**455,91**	**2.216,58**	**100**

4 KİŞİLİK BİR AİLENİN ASGARİ GEÇİM HADDİ (YOKSULLUK SINIRI)

(Nisan 2007)

	MART 2007	NİSAN 2007	FARK	DEĞİŞİM %
TEK KİŞİ (ÇALIŞAN)	**1.105,08**	**1.114,41**	**9,33**	**0,84**
ÇALIŞMAYAN EŞ	**416,46**	**417,99**	**1,53**	**0,37**
ÇOCUK (OKULA GİTMEYEN)	**226,08**	**228,27**	**2,19**	**0,97**
ÇOCUK (İLKÖĞRETİME GİDEN)	**453,30**	**455,91**	**2,61**	**0,58**
ASGARİ GEÇİM HADDİ	**2.200,92**	**2.216,58**	**15,66**	**0,71**

ÇALIŞAN TEK KİŞİNİN AÇLIK SINIRI

(Nisan 2007)

TEK KİŞİ (ÇALIŞAN)	GİDERLER	MART 2007 GÜNLÜK/ YTL	NİSAN 2007 GÜNLÜK/ YTL	FARK	DEĞİŞİM %
	GIDA HARCAMASI (1800 Kalori)	2,771	2,723	-0,048	-1,73
	ISINMA	6,153	6,198	0,045	0,73
	AYDINLANMA	1,067	1,067	0	0
	BARINMA ½	6,040	6,107	0,067	1,10
	SAĞLIK (sağlık giderleri kamu tarafından sağlandığında n dahil edilmedi)	0,604	0,604	0	0
	ULAŞIM	4,759	4,747	-0,012	-0,25
	HABERLEŞME	0,972	0,972	0	0
	GİYİM ½	0,490	0,552	0,062	12,65
	TEMİZLİK	2,257	2,271	0,014	0,62
	EĞİTİM-KÜLTÜR	0,601	0,601	0	0
	SPOR	0,868	0,928	0,060	6,91
	TATİL	0	0	0	0
	ÇEVRE VE SU	0,782	0,787	0,005	0,64
	EV EŞYASI ½	0,702	0,710	0,008	1,14
1 GÜNLÜK HARCAMA	**TOPLAM**	**28,066**	**28,267**	**0,201**	**0,72**
1 AYLIK HARCAMA	**TOPLAM**	**841,98**	**848,01**	**6,03**	**0,72**

Canım Babacığım...

Yıllar önce hep ne olursa olsun okumamı dileyen babam; lise yıllarımda bana hep destek oldun en büyük hayalin üniversitede görmekti beni biliyorum. O mutluluğu beraber yaşayamadık ama ruhunun bunu hissettiğine, o an sevincimi paylaştığını biliyordum. Hüzünlü yarım mutluluk tu bu.

Yerinde rahat uyu senden sonra annem yılmadan usanmadan hani derler ya adeta saçını süpürge yederek benim hiç bir eksiğimi bırakmadan okuttu yemedi içmedi kimseye muhtaç etmedi beni...

Bu sene mezun oldum, annemin yüzünü görmeliydin. Oğlum öğretmen olacak diyordu herkese....

Sevgili Annem...

Sana atama sevincini yaşatamadım bunun için çok üzgünüm... Beraber ağladık beraber güldük, birbirimize sımsıkı sarıldık sana her zaman duacıyım....

Benim için yaptıkların aklımdan çıkmıyor. Elimden geldiği kadar çalışıyorum hayalimizi gerçekleştireceğim... Bir gün atanacağım, sen bunu görmesende.. Önümüze dünya kadar engelde koysalar bunu başaracağım.. hayalin hep gözümün önünde nasihatların kulağımda.

Seni çok özledim anne sensiz iki ay geçmedi buna alışmam lazım biliyorum.....

Şimdi evimizdeyim, yalnızım, kimsesizim, güçlü olmaya çalışıyorum. Size verdiğim sözler her zaman aklımda sizleri çok özlüyorum...